

சுருவிலைப் பிறப்பிடமாகவும் கண்டாலை
வதிவிடமாகவும் கொண்ட

திருமதி தூம்பானை சிவகுரு (நேவநாளி)

**அவர்களின்
நினைவு மலர்**

17-06-2015

சமர்ப்பணம்

குலவிளக்காக பண்பின் சிகரமாக
பாசமிகு அன்னையாக அன்பின் அம்மம்மா,
 அப்பம்மாவாக
பற்றுமிகு பாட்டியாக பண்புடை மாமியாக
 பணிவே நிறைவாக

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து
வானுறையும் தெய்வத்தின் ஆடிசேர்ந்த
பெண்மைக்குப் பொருள் சொன்ன
பெருநங்கை, அமரர் சுருவில்
திருமதி தெய்வானை சிவகுரு (தேவஞானி)
அவர்களின்

In Memory of
Late Theivanai Sivakuru (Thevagnani)

நினைவு மலர்

17-06-2015

ஒ
சிவமயம்

தோற்றும்
24-09-1930

மறைவு
18-05-2015

திருமதி தெய்வானை சிவகுரு (தேவநானி)
அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

திதி நிர்ணய வெண்பா

சீராஞ்ச தெய்வத் திருமகளாம் தெய்வானை
பேராவி யற்கைப் பேறுய்தினைனேள் - மன்மத
வைகாசி மீ பூர்வபட்சத் பிரதமைத் திதியில்
அத்தனடி நாடி யடைந்து

ஓம்
சிவமயம்
பஞ்சபுராணம்

எந்தமது சந்தை பிரியாத பெருமானென விறைஞ்சியிமேயோர்
வந்துதுதி செய்யவளர் தூபமொடு தீபமலி வாய்மையதனால்
அந்தியமர் சந்திபலவர்ச்சனைகள் செய்யவமர் கிண்ற வழகன்
சந்தமலிகுந்தளாநன் மாதினொடு மேவுபதி சண்பை நகரே

திருவாசகம்

இரந்திரந் துருக என்மனத் துள்ளே
எழுகின்ற சோதியே இமையோர்
சிரந்தனிற் பொலியுங் கமலச்சே வடியாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
நிரந்தஆ காயம் நீர்நிலம் தீகால்
ஆயவை அல்லையாய் ஆங்கே
கரந்ததோர் உருவே களித்தனன் உன்னைக்
கண்ணுறக் கண்டுகொண் டின்றே

திருவிசைப்பா

உலகெலாந் தொழுவந் தெழுகதிர்ப் பருகி
ஒன்றுநா நாயிரங் கோடி
அலகெலாம் பொதிந்த திருவுடம் பச்சோ!
அங்ஙனே அழகிதோ, அரணம்
பலகுலாம் படைசெய் நெடுநிலை மாடம்
பருவரை ஞாங்கர்வெண் டிங்கள்
இலைகுலாம் பதணத் திஞ்சிகுழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சர்த் திவர்க்கே

திருப்பல்லாண்டு

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில் அணியடை ஆதிரைநாள்
நாரா யணனொடு நான்முகன் அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள் திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

நன்மைபெரு கருள்நெறியே வந்தனைந்து நல்லூரின்
மன்னுக்ருத் தொண்டனார் வணங்கி மகிழ்ந்தெழும் பொழுதில்
“உன்னுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோம்” எனவெர்தம்
சென்னிமிசைப் பாதமலர் சூட்டினான் சிவபெருமான்

திருப்புகழ்

தண்டையனி வெண்டையங் கிண்கிணி சதங்கையுந்
தண்கழல் சிலம்புடன் கொஞ்சவேநின்
தந்தையினை முன்பரிந் தின்பவுரி கொண்டு நன்
சந்தொடம ணைந்துருநின் றன்புபோலக்
கண்டுக டம்புடன் சந்தமகு டங்களுங்
கங்சமலர் செங்கையுஞ் சிந்துவேலும்
கண்களுமு கங்களுஞ் சந்திரநி றஞ்களுங்
கண்குளிர் என்றன் முன் சந்தியாவே
புண்டிரிக ரண்டமுங் கொண்ட பகிரண்டமும்
பொங்கியெழு வெங்களங் கொண்டபோது
பொங்கிரியை எஞ்சிறந் தெங்கினும் வளர்ந்துமுன்
புண்டிரிகர் தந்தையுஞ் சிந்தைகரக்
கொண்டதட னம்பதஞ் செந்திலிலு மென்றன் முன்
கொஞ்சி நடனங் கொஞ்சங் கந்தவேலோ
கொங்கைகுற மங்கையின் சந்தமணை முண்டிடுங்
கும்ப முநி கும்பிடுந் தம்பிரானே

அன்பும் பக்கும் நிறைந்த தீப ஓளி அகைந்தது

இலங்கையின் வடபாலுள்ள யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்து பதினெட்டாண்டு மைல் காத தூரத்தில் மங்கலமாம் மணியோசை மாகடலின் சங்கோசை காலை மாலை இங்கிதமாய்த் துயில்போக்கி மனிகண்டனின் ஜயனாரின் திருவருள் கடாட்சம் நிறைந்து விளங்குவதும் செந்தெல் சாலியால் பிழையா விளையுனைப் பெருக்குவாரும் கற்பன கற்று அதன் வழி வாழ்ந்து தக்காரெனத் தம்புகழ் நிறுவிய அறிஞர்களும் தாழ்விலாச் செல்வரும் கூடி வாழ்ந்துறையும் சுருவிலூர். இவ்வூர் சுமார் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட வரலாறு கொண்டுள்ளது என்பது இலக்கிய நூல்கள் மூலமும் தொல்லியல் சின்னங்கள் மூலமும் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. இவ்விடம் நிலவளம் கடல்வளம் இயற்கைவளம் கொண்டவை. இதனாலே மக்கள் இவ்விடங்களிலே நெடுங்காலமாக வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட போர்ச் சூழ்நிலையில் இவை இன்று முன்னைய போலிவிழுந்து காணப்பட்டனம் முன்னைய சிறப்புகளை எவரும் மற்றதல் நன்று அன்று. மீண்டும் முன்னைய சிறப்புகளை பெறும் வகையில் இவ் இடங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் உலகின் வேறு வேறு இடங்களில் வாழ்ந்தாலும் ஊர்ப் பற்றுடன் செயல்பட்டு வருதல் குறிப்பிடற்பாலதே. இவ்விடத்தில் வாழ்ந்து வந்துள்ள மக்கள் தமிழ்பற்று தேசப்பற்று சமயப்பற்று உள்ள மக்களாகவே பெருமளவு விளங்கினர். இவ்விடத்தைச் சேர்ந்த பெரும்பாலான மக்கள் சைவசமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக விளங்கி வந்துள்ளனர். இந்த வகையில் தமிழ் சைவப் பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்தவரே. அன்மையில் இறைவன் திருவடியடைந்த திருமதி தெய்வானை சிவகுரு (தேவஞானி) அம்மையாராவர். இவருடைய தந்தையார் குணவர் யாழ்ப்பாணம் வைமன் வீதி செந்தார வைத்தியர் என புகழ் பெற்ற பிரபல வைத்தியராவர். சிறிய தந்தையார் தாமோதரம்பிள்ளை சைவ சித்தாந்த விற்பனர். திருமுறைகளிலே சிறந்த புலமையுள்ளவர் கந்தபூராணம் பெரிய பூராணம் போன்ற பூராணங்களில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். தாயார் தமிழ் சைவம் நன்கு அறிந்தவர். “சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம் வைக்க தொரு கல்வி மனப்பழக்கம்” என்ற பெரியவர்களின் கூற்றுக்கிணங்க இளமைக் கல்வியை சுருவில் ஆரம்பப்பாடசாலையில் பெற்றுக்கொண்டார். சிறந்த குரல்வளம் உடையவராக தீகழ்ந்த இவர் சிறிய தந்தையாரிடமிருந்து தமிழ் சைவத் திருமுறைகளையும் சங்கீதத்தை செவி வழியாக கற்றுக்கொண்டார். பண்பிலும், அறிவிலும், அழகிலும் ஏற்றுமற்று நிறை மதியெனத் துலங்கி திருமண பருவம் எய்தி கர்மபன் கந்தப்பு இளையிள்ளை தம்பதிகளின் முத்த மகன் மதியூகம் படைத்த திருவாளர் சிவகுரு அவர்களை மணந்து “மங்கலம் என்ப மனமொட்சி மற்றதன் நன்கலன் நன் மக்கட்பேறு”

என்னும் திருவள்ளுவரின் திருவாக்கிற்கேற்ப மகப்பேறுபெற்று பின்னைகள் அனைவர்களும் நன்கு கல்வி கற்று அவர்கள் அனைவரையும் பொருத்தமான இல் வாழக்கையில் ஈடுபெடுத்தி அவர்களும் தத்தும் இல்வாழ்க்கையின் பலனாக நல்ல குழந்தைச் செல்வங்களைப் பெற்று மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். மலர்ந்த முகம் அரும்பும் இளநகை இனிய மொழி தாய்மையைப் போன்ற நந் பண்புகள் யாவும் ஒருங்கமைந்த வடிவமாக அவர் பொலிந்தார்.

உற்றார் உறவினர் தமர் பிற்ற எனும் வேறுபாடு காட்டாது கனிவான பேச்சாலும் அன்பாலும் பண்பாலும் விருந்தோம்பலாலும் உபசரிப்பாலும் சிறப்பும் பெற்றிருந்த இவர். “அன்புமை ஆற்ற துழப்பிறத்தல் கவ்விரண்கும் பண்புமை என்றும் வழக்கு” என்ற வள்ளுவரின் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாக திகழ்ந்தவர். “வினைப்போகமே ஒரு தேகம்கண்டாய் வினைதான் ஏழியின் ஒரு தினைப் போதனவும் நில்லாது” என்ற தேவாரத்துட் பொருளை நாங்கள் எல்லோரும் ஏங்கித்தவித்திட ஜயனாரே ஜயனாரே என்று தனது குலதெய்வத்தின் நாமத்தை உச்சரித்துக் கொண்டிருக்க அவரது ஆண்மா பிரிந்து சிவன் திருவடிகளைச் சேர்ந்து சாந்தி பெற்றது.

மிறந்தார் மிறந்து பெரும் பேறு பெற்றுப் பிறங்கிய ஒல் அறந்தான் நடாத்தி உலகோம்பி நன்மைகளாந்த நல்லாள் சிறந்தோல்கு மக்களைப் பெற்றார் அன்னார் சிறப்பும் கண்பார் இறந்தார் அவராத்மசாந்திக் கிழைவிதாழ் ஏத்துவமே

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி

வாழவைத்த தெய்வம் கின்று வானம் சென்றதேனோ

ஆணையா விளக்கே அன்புச் சடரே
ஆகரவெனும் ஒளியே
இன் சொல் பேசும் இனியவளே தாயே
யாவரும் போற்றும் உத்தமி நீ அம்மா
எண்ணங்கள் யாவும் எங்கோ மறைந்தனவே
ஏங்கித் தவிக்கின்றோம் உன் தீஸ் மறைவால்
ஜயமின்றி இறைவன் பதம் அடைந்தாய்
ஓயாமல் உன்னை என்றும் வாயாரப் - பாடிடுவோம்
ஒள்டதமே உனை என்றும் வாழ்த்தி வணங்கிடுவோம்.

அம்மா மறுமுறை
 உந்தன் கரு வறை வேண்டும்
 முழுவதும் துறந்து
 முழுமையாக உன்னில்
 சங்கமமாக
 மறுபடி எங்களை மடியில் சமப் பாயா?
பிள்ளைகள்

அம்மம்மா அப்பம்மா

எங்கள் அம்மம்மா அப்பம்மா
 எம்மோடு இயல்பாய் என்றென்றும் இன்பமாய்
 பாசத்தை குழைத்து நேசமாய் ஊட்டி
 அன்பாய் உறவாடி ஆதரவாய் கைகோர்த்து
 பண்பாய் பல கதைகள் பேசி
 வாழ்ந்தீரே அன்பு அம்மம்மா அப்பம்மா
 எங்கள் சின்னக் தவளங்களை தூக்கி மகிழ்ந்தீர்கள்
 நல்லது கெட்டதெல்லாம் நாக்காய் விதைத்தீர்கள்
 அனுபவ வாழ்வை அழகாக பகிர்ந்தீர்கள்
 எங்கள் எல்லாத் தருணங்களிலும் கூடவே இருந்தீர்கள்
 இப்படி எல்லாமாய் இருந்த உங்களை
 இழந்து தவிக்கின்றோம்
 வையத்துள் நீங்கள் நல்வாழ்வு வாழ்ந்தீரே
 வானுயர் போய் விட்டர் அமைதி கொள்ளின்
 உங்கள் பிரிவு எம்மைச் சுடுகிறது
 உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கின்றோம்.
பேரப்பிள்ளைகள்

பாட்டி

எங்கள் அருமை பாட்டி எங்கள் மீது நிறைந்த பாசம் காட்டி அள்ளி
 அணைத்தீடுவீர். கடவுளிடம்போய்விட்ட பாட்டியே கவலையுடன்
 மனதில் நினைக்கின்றோம். என்றும் மறவாது எங்கள் மனதில்
 வைத்துங்களைப் போற்றுகின்றோம்.

பூட்டப்பிள்ளைகள்

விநாயகர் வணக்கம்

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைக்கூஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வாணோரும் ஆனைமுக கந்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தம் கை

விநாயகர் அகவல்

சிதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
பொன்னரை ஞானும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தம் கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
முன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநால் திகழோளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரியமெய்க் ஞான
அற்புதனீன்ற கற்பகக் களிறே
முப்பழம் நுகரும் முசிக வாகன
இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்
நாயா யெனக்குத் தானெனமுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்துத்
திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் னுளந்தனிற் புகுந்து
குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
கோடா யுத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா வூபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
ஜம்புலன் றன்னை யடக்கு முபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி
கருவிக ஸொடுங்குங் கருத்தினை யறிவித்து
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு முன்றின் மயக்க மறுத்தே
ஓன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்

ஆறா தாரத் தங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்து
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்றுமண் டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பி னாவி லுணர்த்திக்
 குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட வரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலா ஸெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்த னியக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
 சன்முக தூலமுஞ் சதுர்முக குஷ்மமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட வெனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையுங் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை யறிவித் தெனக்கருள் செய்து
 முன்னை விளையின் முதலைக் கலைந்து
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே யென்றன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி யிரண்டுக் கொன்றிட மென்ன
 அருள்தரு மானந்தத் தமுத்தியென் செவியில்
 எல்லை பில்லா ஆனந்த மனித்து
 அல்லல் கலைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
 சித்தத்தி னுள்ளே சிவவிங்கங் காட்டி
 அனுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையைறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக! விரைகழல் சரணே! *

கேவாரம் முதலாம் திருமுறை

உண்டாய் நஞ்சையுமையோர் பங்கா வென்றுள்கித்
தொண்டாயத் திரியுமடியார் தங்கடுயரங்கள்
அண்டா வண்ண மறுப்பானெந்தையார் போலும்
வெண்டாமரை மேற் கருவண்டி யாழ் செய் வெண்காடே

வண்டிரைக்கும் மலர்க்கொன்றை விரிசடைமேல் வரியரவும்
கண்டிரைக்கும் பிறைச்சென்னிக் காபாலி கனைகழல்கள்
தொண்டிரைத்துத் தொழுதிறைஞ்சத்துளங் கொள்ளிர்ச் சுடர்ப்பவனம்
தெண்டிரைக்கள் கொண்டந்தெறியுந் திருவேட்டங் குடியாரே

பணியடை மாலும் மலரினோனும் பன்றியும் வென்றிப் பறவையாயும்
நண்ணுகலரிய நள்ளாறுடைய நம்பெருமானிது வெங்கொல் சொல்லாய்
மணியோலிசங் கொலியோடுமற்றை மாழுரசின்னொலி யென்று மோவா
தணிகிளர் வேந்தர் புகுதுங்கூட லாலவாயின் கணமாந்தவாரே

இரண்டாம் திருமுறை

மூவருமாகியிருவருமாகி முதல்வனுமாய்நின்ற மூர்த்தி
பாவங்கால் தரநல்வினை நல்கிப்பல்கணானின்று பணியச்
சாவமதாகிய மால்வரை கொண்டு தண்பதின் மூன்றுமெரித்த
தேவர்கடேவரெம் பெருமானார் தீதில் பெருந்துறையாரே

மடல்வரையின் மதுவிம்மு சோலைவயல் குழ்ந்த காருங்
கடல் வரையோடும் கலந்து முத்தம் சொரியுங் கலிகாமூர்
உடல் வரையின்னுபிர் வாழ்க்கையாய் யொருவன் கழலே
இடர் தொடரா வினையான சிந்தும் மிழைவன்னருளாமே

என்ன புண்ணியம் செய்தனை நெஞ்சமே யிருங்கடல் வையத்து
முன்னம் நீ புரி நல்வினைப் பயனிடை முழுமணித் தரளங்கள்
மன்னு காவிரி குழ்திரு வலஞ்சுழி வாணனை வாயாரப்
பன்னி யாதரித் தேத்தியும் பாடியும் வழிபடும் அதனாலே

முன்றாம் திருமுறை

கொல்வா ரேனுங் குணம்பல நன்மைகள்
இல்லா ரேனு மியம்புவ ராயிடின்
எல்லாத் தீங்கையு நீங்குவ ரெப்பரால்
நல்லார் நாம நமச்சி வாயவே.

நந்தி நாம நமச்சிவா யவெனும்
சந்தை யாற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன்சொல்
சிந்தை யால்மகிழ்ந் தேத்தவல் லாரெலாம்
பந்த பாச மறுக்கவல் லார்களே.

குற்றமந் குணங்கள்ந் கூடலால வாயிலாய்
சுற்றமந் பிரானுமந் தொடர்ந்திலங்கு சோதிந்
கற்றநூற் கருத்துமந் யருத்தமின்ப மென்றிவை
முற்றுமந் புகழ்ந்துமுன் னுரைப்பதென்மு கம்மனே.

நான்காம் திருமுறை

வெந்தநீ றருங்கலம் விரதி கட்கெலாம்
அந்தனர்க் கருங்கலம் அருமறை யாறங்கம்
திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீண்முடி
நங்களுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

இல்லக விளக்கது இருள்கெ டுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே.

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கண்ணன்
தன்னெறி யேசர ஞாதல் திண்ணம்
அந்நெறி யேசென்றங் கடைந்த வர்க்கெல்லாம்
நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே.

ஐந்தாம் திருமுறை

நீறு மெப்புசினானே நீழுறிகழ் மழுவினானே
ஏறுகந் தேநினானே யிருங் கடலமு தொப்பானே
ஆஹுமோர் நான்கு வேத மறுமுரைத் தருணினானே
காஹுமோர் பெண்ணினானே கோடிகாவுடையகோவே

ஆஹேறு சடையானை யாயிரம் பேர்ம்மானைப்
பாஹேறு படுதலையிற் பலிகொள்ளும் பரம்பரனை
நீஹேறு திருமேனி நின்மலனை நெடுந்தூவி
ஏஹேறும் பெருமானையென் மனத்தே வைத்தேனே

பைம்பொனே பவளக்குன்றே பரமனே பால்வெண்ணிறோ
செம்பொனே மலர்செய்பாதா சீர் தருமணியேமிக்க
அம்பொனே கொழுத்துவீழு மணியணா மலையுளானே
என்பொனே யுன்னையல்லா லேதுநானினை விலேனே

ஆஹாம் திருமுறை

மனத்தகத்தான் தலைமேலான் வாக்கி னுள்ளான்
வாயாரத் தன்னடியே பாடுந் தொண்டர்
இனத்தகத்தான் இமையவர்தஞ் சிரத்தின் மேலான்
ஏழாண்டத் தப்பாலான் இப்பாற் செம்பொன்
புனத்தகத்தான் நறுங்கொன்றைப் போதி னுள்ளான்
பொருப்புடையான் நெருப்புடையான் காற்றி னுள்ளான்
கனத்தகத்தான் கயிலாயத் துச்சி யுள்ளான்
காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே.

பற்றிநின்ற பாவங்கள் ஆற்ற வேண்டில்
பரகதிக்குச் செல்வதொரு பரிசு வேண்டில்
சுற்றிநின்ற சூழ்வினைகள் விழுக்க வேண்டில்
சொல்லுகேன் கேள்நெஞ்சே துஞ்சா வண்ணம்
உற்றவரும் உறுதுணையும் நீயே யென்றும்
உன்னையல்லால் ஒருதெய்வம் உள்கே னென்றும்
புற்றரவக் கச்சார்த்த புனிதா வென்றும்
பொழிலாரு ராவென்றே போற்றா நில்லே.

எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே
ஏகம்ப மேவி இருந்தாய் நீயே
நல்லாரை நன்மை அறிவாய் நீயே
நானச் சுடர்விளக்காய் நின்றாய் நீயே
பொல்லா வினைகள் அறுப்பாய் நீயே
புகழ்சேவடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே
செல்வாய செல்வம் தருவாய் நீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதி.

ஆஹாம் திருமுறை

மும்மையா லுல்காண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்
முருகனுக்கு முருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்
செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கு மடியேன்
திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்
மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபா நிற்க
வெகுண்டெழுந்த தாதையை மழுவினா லெறிந்த
அம்மையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே.

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
 திருநாவுக்கரயன் றனடியார்க்கும் மடியேன்
 பெருநம்பி குலச்சிறைதன் அடியார்க்கு மடியேன்
 பெருமிழலைக் குறும்பற்கும் பேயார்க்கு மடியேன்
 ஒருநம்பி யப்புதி யடியார்க்கு மடியே
 எனாலிபுனள்குழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கற் கடியேன்
 அருநம்பி நபிந்நதியடி யார்க்கு மடியே
 னாரூர் னாரூரி லம்மானுக் காளே.

வார்கொண்ட வனமுலையா ஞமைபங்கன் கழலே
 மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியற்கு மடியேன்
 சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கு மடியேன்
 செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டற் கடியேன்
 கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவாற்கும் மடியேன்
 கடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியேன்
 ஆர்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோ னடியே
 னாரூர் னாரூரி லம்மானுக் காளே.

திருவாசகம்

பாவ - நாசா உன் பாதமே அஉல்லால்
 பற்று நான் மற்று இலேன் கண்டாய்
 தேவர் - தம்தேவே சிவபுரத்து அரசே!
 திருப்பெருந்துறை உஒரு சிவனே!
 மு - உலகு உருவ இருவர் கீழ்மேலாய்
 முழங்க அழலாய் நிமர்ந்தானே!
 மா - உரியவனே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருக என்று அருள் புரியாயே

செம்மை நிலம் அறியாத சித்டரோடும் திரிவேணை
 மம்மை மலம் அறுவித்து முதல்லும் முதல்வன் தான்
 நம்மையும் ஓர் பொருள் ஆக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
 அம்மை எனக்கு அருளிய ஆறு ஆர் பெறுவார் அச்சோவே!

அறிவிலாத எனைப்புகுந்தாண்டு கொண்டறிவைத அருளிமேல்
 நெறியெலாம் புலமாக்கிய எந்தையைப் பந்தனை அறுப்பானைப்
 பிறிவிலாத இன்னருள்கள் பெற்றிருந்தும் மாறாடுதி பிணைநெஞ்சே
 கிறியெலாம் மிகக் கீழ்ப்படுத்தாய் கெடுத்தாய் என்னைக் கெடுமாறே

திருவிசைப்பா

தன்னடி நிழற்கீழ் என்னையுந் தகைத்த
சசிகுலா மவுவியைத் தானே
என்னிடைக் கமலம் முன்றினுள் தோன்றி
எழுஞ்செழுஞ் சுடரினை அருள்சேர்
மின்னெடுங் கடலுள் வெள்ளத்தை வீழி
மிழலையுள் விளங்குவெண் பளிங்கின்
பொன்னடிக் கடிமை புக்கினிப் போக
விடுவனோ புண்டு கொண்டேனே.

தாயினே ரிரங்குந் தலைவரோ என்றும்
தமியனேன் துணைவவோ என்றும்
நாயினே னிருந்து புலம்பினா லிரங்கி
நலம்புரி பரமர்தங் கோயில்
வாயினே ராம்பு மனிமுருக் கலர
வளரிளாஞ் சோலைமாந் தனிர்செந்
தீயினே ராம்பு பெரும்பற்றப் புலியுர்த்
திருவாளர் திருச்சிற்றும் பலமே.

திருப்பல்லாண்டு

மின்டு மனத்தவர் போமின்கள்
மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டும் கொடுத்தும் குடிகுடி
ஈசற்காட் செய்மின் குழாம்புகுந்து
அண்டங் கடந்தபொருள் அளவில்லதோர்
ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ள
பொருளௌன்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

நிட்டையி ஸாவுடல் நீத்தென்னை
ஆண்ட நிகரிலா வண்ணங்களும்
சிட்டன் சிவன்டி யாரைச்
சீராட்டுத் திறங்களுமே சிந்தித்து
அட்ட முர்த்திக்கென் அகம்நெக
ஊறும் அமிர்தினுக்கு ஆலநிழற்
பட்டனுக்கு என்னைத்தன் பாற்படுத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருமந்திரம்

யான்பெற்ற இன்பம் பெறுகிலிவ் வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடின்
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரந்
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே.

ஆரறி வார்஗ங்கள் அண்ணல் பெருமையை
யாரறி வார்த்திந்த அகலமும் நீளமும்
பேரறி யாத பெருஞ்சுடர் ஒன்றுதின்
வேரறி யாமை விளாம்புகின் ரேனே.

ஊரெலாங் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கிப் பின்மென்று பேரிட்டுச்
குரையங் காட்டிடடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே.

திருப்புராணம்

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உந்தன்
திருநடம் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியேன் எனக்கு
வாலிதாம் இன்பம் ஆம் என்று
கண்ணில் ஆனந்த அருவி நீர் சொரியக்
கைம்மலர் உச்சி மேற் குவித்துப்
பண்ணினால் நீடி அறிவுரும் பதிகம்
பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்

வேத நாயகனே போற்றி விண்ணவர் தலைவா போற்றி
மாதொரு பாகா போற்றி மறுசமயங்கள் மான
போதகஞ் செய்வாய் போற்றி பிஞ்ஞகா போற்றி யான் செய்
பாதகமணைத்தும் தீர்க்கும் பராபரா போற்றி போற்றி

கற்பனைக் கடந்த சோதி கருணையே உருவமாகி
அற்புதக் கோல நீடி அருமணைச்சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பரவியோகமாகும் திருச்சிற்றும்பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடம் செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி

திருப்புகழ்

உம்பர் தருத் தேனுமணிக்	கசிவாகி
ஓண்கடலில் தேனமுதத்	துணர்வூறி
இன்பரசத் தேபருகிப்	பலகாலும்
என்றனுயிர்க் காதரவுற்	றஞ்சளவாயே
தம்பிதனக் காகவனத்	தணைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்	கனியோனே
அன்பர்தமக் கானநிலைப்	பொருளோனே
ஜந்துகரத் தானைமுகப்	பெருமாளே.

சந்ததம் பந்தத்	தொடராலே
சஞ்சலங் துஞ்சித்	திரியாதே
கந்தனென் மூன்றுற்	றுணநாளும்
கண்டுகொண் டன்புற்	றிடுவோனே
தந்தியின் கொம்பைப்	புணர்வோனே
சங்கரன் பங்கிற்	சிவபாலா
செந்திலங் கண்டிக்	கதிர்வேலா
தென்பரங் குன்றிற்	பெருமாளே.

அபகார நிந்தைபட்	ஞூலாதே
அறியாத வஞ்சரைக்	குறியாதே
உபதேச மந்திரப்	பொருளாலே
உனைநானி ணைந்தருள்	பெறுவேனோ
இபமாழு கண்தனக்	கிளையோனே
இமவான்ம டந்தையுத்	தமிபாலா
செபமாலை தந்தசற்	குருநாதா
திருவாவி னன்குடிப்	பெருமாளே.

வசனமிக வேற்றி	மறவாதே
மனதுதுய ராற்றில்	உழலாதே
இசை பயில்ச டாட்ச	ரமதாலே
இகபர செளபாக்யம்	அருள்வாயே
பசுபதிசி வாக்யம்	உணர்வோனே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரச செய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஒங்க நற்றவும் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

ஓம்
சிவமயம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழம் தனைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறிஅளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம்ஏன்னும் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட கருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகம மாகிளின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல் வெல்க
சச னடிபோற்றி எந்தை யடிபோற்றி
தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநும் தேவ னடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி
சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனருளாலே அவன்றாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பன்யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்

பொல்லா வினையேன் புகழுமா றோன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழவாய் மரமாகிப்
பல்விருக் மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உட்யவென் னுள்ளத்துள் ஒங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஜயா வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சடரே
எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்களோர் ஜந்துடையாய் வின்னேர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழவழுக்கு மூடி
மலஞ் சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பழும் துன்பழும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 சர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட ஏந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் ஜூயா அரனேயோ வென்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்கரும்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் சூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓம்
சிவமயம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளால் தில்லையில் அருளிச் செய்யப்பட்ட திருப்பொற் சன்னம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநற் றாமம்பு மாலை தூக்கி
முளைக்குடந் தூபநற் றீபம் வைம்மின்
சத்தியுஞ் சோமியும் பார்மகளும்
நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுஞ் கெளரியும் பார்ப்பதியுங்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தனை யாறனம் மானைப்பாடி
யாடப்பொற் சன்ன மிடித்துநாமே!

பூவியல் வார்சடை யெம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சன்ன மிடிக்கவேண்டும்!
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் நொண்டர் புறம்நிலாமே
குனிமின் நொழுமினெங் கோணங்கூத்தன்
தேவியுஞ் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சன்ன மிடித்துநாமே!

சுந்தர நீறனிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பக நாட்டியெங்கும்
ஸ்ரீஷ்டர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோனயன் றன்பெருமான்
ஆழியா னாதனல் வேலன்றாதை
எந்தர மாஞ்சை யாள்கொழுநற்
கேயுந்தபொற் சன்ன மிடித்துநாமே!

காசணிமின்க ஞலக்கை யெல்லாம்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடையஅடிய வர்கள்
நின்றுநிலாவுக என்று வாழ்த்தித்

தேசமெல் லாம்புகழிந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்துநின்று
பாடிப்பொற் சண்ண மிடித்துநாமே.

அறுகெடுப் பாரய னும்மரியும்
அன்றி மற்றிந்திர னோடமரர்
நறுமறு தேவர் கணங்களெல்லாம்
நம்மிற்பின் பல்லதெ டுக்கவோட்டோம்
செறிவுடை மும்மதி லெய்தவில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கணப்பற்
காடப்பொற் சண்ண மிடித்துநாமே!

உலக்கை பலவோச்ச வார்பெரியர்
உலகமெ லாமுரல் பேதாதென்றே
கலக்க வடியவர் வந்து நின்றார்
காண வுலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க அடியோமை யாண்டு கொண்டு
நான் மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகணைப் பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்துபொற் சண்ண மிடித்துநாமே!

குடகந் தோள்வளை யார்ப்ப வார்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பவார்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை யார்ப்பவார்ப்ப
நாமு மவர்தம்மை யார்ப்பவார்ப்ப
பாடக மெல்லடி யார்க்குமங்கை
பங்கின னெங்கள் பராபரனுக்
காடக மாமலை யன்னகோவுக்
காடப் பொற்கண்ண மிடித்துநாமே!

வாட்டங் கண்மட மங்கை நல்லீர்
வரிவளை யார்ப்பவண் கொங்கை பொங்கத்
தோட்டிரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
சோத்தெம்பி ராணென்று சொல்லிச்சொல்லி
நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை

ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
ஆடப்பொற் சன்ன மிடித்துநாமே!

வையக மெல்லா முரலதாக
மாமேரு வென்னு மூலக்கைநாட்டி
மெய்யெனு மஞ்சள் நிறைய அட்டி
மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
செம்பொனு லக்கை வலக்கைபற்றி
ஜய னணிதில்லை வாணனுக்கே
ஆடப்பொற் சன்ன மிடித்துநாமே!

முத்தணி கொங்கைக ளாடவாட
மொய்குழல் வண்டின மாடவாடச்
சித்தஞ் சிவனோடு மாடவாடச்
செங்கயற் கண்பனி யாடவாடப்
பித்தெம் பிரானோடு மாடவாடப்
பிறவி பிறரோடு மாடவாட
அத்தன் கருணையோ டாடவாட
ஆடப் பொற்கண்ண மிடித்துநாமே!

மாடு நகைவா ணிலாவெறிப்ப
வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
பாடுமி னந்தம்மை யாண்டவாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
தேடுமி னெம்பெரு மானைத்தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
ஆடுமி னம்பலத் தாடினானுக்
காடப்பொற் சன்ன மிடித்துநாமே!

மையவர் கண்டமை வானநாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் சுத்தன்றன்னை
ஜயனை யையர்பி ரானை நம்மை
அகப்படுத் தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைய்
போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றோடித்தோட்
பையர் வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற் சன்ன மிடித்துநாமே!

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணைகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை யாரமு தெங்களப்பன்
 எம்பெரு மானிம வான்மகட்குத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
 தமையனென் மையன் தாள்கள்பாடிப்
 போன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்துநாமே!

சங்க மரற்றுச் சிலம்பொலிப்பத்
 தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
 செங்கனி வாயித முந்துடிப்பச்
 சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
 கங்கை யிரைப்ப அராவிரைக்குங்
 கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
 போங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்
 பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்துநாமே!

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப்பாகை
 நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை யாயினானைச்
 சித்தம் புகுந்துதித் திக்கவல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுந் தாண்டுகொண்ட
 கூத்தனை நாத்தமும் பேறவாழ்த்திப்
 பானற் றடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே!

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர் தம்மோ
 டாட்செய்யும் வண்ணங்கள் பாடிவின்மேல்
 தேவர்க னாவிலுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
 சேவக மேந்திய வெல்கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றுச்
 சேவக னாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ண மிடித்துநாமே!

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பின்னைபாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
 உளனக மாமழுச் சூலம்பாடி
 உம்பரு மிம்பரு முய்யவன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்துநாமே!

அயன்றலை கொண்டுசென் டாடல்பாடி
 அருக்க ணெயிறு பறித்தல்பாடிக்
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
 காலனைக் காலா லுதைத்தல்பாடி
 இயைந்தன முப்புர மெய்தல்பாடி
 ஏழை யடியோமை யாண்டு கொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
 நாதற்குச் சுண்ண மிடித்துநாமே!

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் றில்லைபாடிச்
 சிற்றும் பலத்தெங்கள் செல்வும்பாடிக்
 கட்டிய மாகணக் கச்சைபாடிக்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
 இட்டுநின் றாடு மரவும்பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ண மிடித்துநாமே!

வேதமும் வேள்வியு மாயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையு மாயினார்க்குச்
 சோதியு மாயிரு ளாயினார்க்குத்
 துன்பமு மாயின்ப மாயினார்க்குப்
 பாதியு மாய்முற்று மாயினார்க்குப்
 பந்தமு மாய்வீடு மாயினாருக்
 காதியு மந்தமு மாயினாருக்
 காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே!

திருச்சிற்றும்பலம்

எரிபோல் மேனிப் பிரான் திறும் எப்போதுஞ்செவி காள்கேண்மின்களோ
சிவபெருமான் வழிபாடு
108 போந்தி

கற்றவர்கள் உண்ணும் கனியே	போந்தி
கழலடைந்தார் செல்லும் கதியே	போந்தி
அற்றவர்கட் காரமுகம் ஆனாய்	போந்தி
அல்லறுத் தடியினை ஆண்டாய்	போந்தி
மற்றொருவர் ஒப்பில்லா மைந்தா	போந்தி
வானவர்கள் போற்றும் மருந்தே	போந்தி
செந்றவர்தம் புரமெரித்த சிவனே	போந்தி
திருமூலட் டானனே போந்தி	போந்தி
வங்கமலி கடல்நஞ்சம் உண்டாய்	போந்தி
மதயானை ஈருரிவை பேர்த்தாய்	போந்தி
கொங்கலரும் நறுங்கொன்றைத் தாராய்	போந்தி
கொல்புலித்தால் ஆடைக் குழகா	போந்தி
அங்கணனே அமர்கள்தம் இறைவா	போந்தி
ஆலமா நீழலறஞ் சொன்னாய்	போந்தி
செங்கனகத் தனிக்குன்றே சிவனே	போந்தி
திருமூலட் டானனே போந்தி	போந்தி
மலையான் மடந்தை மணாளா	போந்தி
மழவிடையாய் நின்பாதம் போந்தி	போந்தி
நிலைவாக என்னெஞ்சில் நின்றாய்	போந்தி
நெந்திமேல் ஏற்றறைக் கண் உடையாய்	போந்தி
இலையார்ந்த மூவிலைவேல் ஏந்தீ	போந்தி
ஏழ்கடலும் ஏழ்பொழிலும் ஆனாய்	போந்தி
சிலையாலன் நேயிலெரித்த சிவனே	போந்தி
திருமூலட் டானே போந்தி	போந்தி
பொன்னியலும் மேனியனே போந்தி	போந்தி
பூதம் படையடையாய் போந்தி	போந்தி
மன்னியசீர் மறைநான்கும் ஆனாய்	போந்தி
மறியேந்து கையானே	போந்தி
உன்னுமவர்க் குண்மையனே	போந்தி
உலகுக் கொருவானே போந்தி	போந்தி
சென்னிமிசை வெண்பிழையாய்	போந்தி
திருமூலட் டானனே	போந்தி
நஞ்சடைய கண்டனே	போந்தி
நற்றவனேநின் பாதம்	போந்தி

வெஞ்சுடரோன் பல்லியுத்த வேந்தே
 வெண்மதியங் கண்ணி விகிரத்தா
 துஞ்சிருளில் ஆடல் உகந்தாய்
 தாந்று மெய்கணிந்த சோதி
 செஞ்சடையாய் நின்பாதம் போற்றி
 திருமூல்ட் டானனே போற்றி
 சங்கரனே நின்பாதம் போற்றி
 சதாசிவனே நின்பாதம் போற்றி
 பொங்கரவா நின்பாதம் போற்றி
 புண்ணியபனே நின்பாதம் போற்றி
 அங்கமலத் தாயனோடு மாலும் காணா
 அனருஹுவா நின்பாதம் போற்றி
 செங்கமலத் திருப்பாதம் போற்றி
 திருமூல்ட் டானனே போற்றி
 வம்புலவு கொன்றைச் சடையாய்
 வாண்பிறையும் வாளரவும் வைத்தாய்
 கொம்பனைய நுண்ணிடையாள் கநா
 குரைகழலாற் கூற்றுதைத்த கோவே
 நம்புவர்க் கரும் பொருளே போற்றி
 நால் வேதம் ஆரங்கம் ஆளாய்
 செம்பொனே மரகதமே மணியே
 திருமூடன் டானனே போற்றி
 உள்ளமாய் உள்ளத்தே நின்றாய்
 உலகப்பார் மனத்தென்றும் நீங்காய்
 வள்ளலே போற்றி மணளா
 வானவர்கோன் தோள்துணிந்த மைந்தா
 வெள்ளையே ஞேறும் விகிரதா
 மேலேர்க்கும் மேலார்க்கும் மேலாய்
 தெள்ளஞ்சிர்க் கங்கைச் சடையாய்
 திருமூல்ட் டானனே போற்றி
 பூவார்த்த சென்னிப் புனிதா
 புத்தேளி போற்றும் பொருளே
 தேவார்த்த தேவர்க்குந் தேவே
 திருமாலுக் காழி அளித்தாய்
 சாவாமே காத்தென்னை ஆண்டாய்
 சங்கோத்த நீற்றேஞ் சதுரா
 சேவார்ந்த வெல்கொடியாய் போற்றி
 திருமூல்ட் டானனே போற்றி

பிரமந்தன் சிரமரிந்த பெரியோய்	போற்றி
பெண்ணுருவோ டாணுருவாய் நின்றாய்	போற்றி
கரநான்கும் முக்கண்ணும் உடையாய்	போற்றி
காதலிப்பார்க் காற்ற எளியாய்	போற்றி
அருமந்த தேவர்க் கரசே	போற்றி
அன்றாக்கன் ஜந்நான்கு தோருந் தாங்கு	போற்றி
சிரம் நெரிந்த சேவடியாய் போற்றி	போற்றி
திருமூல்ட் டானனே போற்றி	போற்றி

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
என்னாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

உமாதேவியார் அம்மன் தமிழ் அர்ச்சனை மலர்

உலகுயிர் காக்கும் உத்தமி	போற்றி
அருந்தவர்க் கருஞும் ஆரணி	போற்றி
நான் மறை போற்றும் நாயகி	போற்றி
சாமள மேனிச் சங்கரி	போற்றி
கற்றவர் வணங்கும் கபாலி	போற்றி
முவாச் சாவா முதல்லி	போற்றி
நாதம் கடந்த நாயகி	போற்றி
புவனே சுவரி பூரணி	போற்றி
வெள்வளை பூண்ட வித்தகை	போற்றி
போகம் ஆர்த்த பூங்கொடி	போற்றி
பச்சை வண்ணப்பார்வதி	போற்றி
ஞான சக்தி நாயகி	போற்றி
பக்தர் போற்றும் பகவதி	போற்றி
சங்கரன் இடத்தமர் சங்கரி	போற்றி
நாற்பயன் நல்கும் நாரணி	போற்றி
கோமள வல்லிக் குழரியே	போற்றி
அம்புயம் தாங்கிய அணங்கே	போற்றி
வேற்கண் அன்னை விமலியே	போற்றி
வெற்றிவேல் தடக்கே வீரியே	போற்றி

முக்கட் பரமனின் முதல்வியே	போற்றி
குங்குமச் சாந்தனி குமரியே	போற்றி
மலையகத் துவசனின் மானே	போற்றி
அழும்பள வளர்க்கும் அன்னையே	போற்றி
திரிபுர சுந்தரித் தேவியே	போற்றி
அன்ன பூரணி அம்மையே	போற்றி
சச்சிதா னந்தர் சக்தியே	போற்றி
உண்ணா முலையே உமையே	போற்றி
வளமை நல்கும் வராமியே	போற்றி
எண்குணத் தானின் இறைவியே	போற்றி
வடிவுடைய நாயகி வாகியே	போற்றி
ஆதி பராபரை அன்னையே	போற்றி
எங்கும் நிறைந்த இறைவியே	போற்றி
மதிநிகர் வதன வல்லியே	போற்றி
கருணாம் பிகையே கமளியே	போற்றி
குவளைக்கண்ணிக் கொம்பே	போற்றி
அண்டர் போற்றும் அணங்கே	போற்றி
தெவிட்டாத அழுதின் தேனே	போற்றி
முந்தி கோடுக்கும் முதல்வியே	போற்றி
இச்சா சக்தி இறைவியே	போற்றி
சின்மயா னந்த செல்வியே	போற்றி
சுத்த வித்யா குலியே	போற்றி
ஜங்தொழில் புரியும் ஜயையே	போற்றி
கார்ந்திக் குழலுடைய கெளரியே	போற்றி
மட்டுவார் குழலி மாதே	போற்றி
நிம்பனை மடித்த நீலியே	போற்றி
பச்சிளாங் கொடிலிடைப் பகவதி	போற்றி
நீல மேனி நின்மலி	போற்றி
வைரக் குழழுடை வயிரவி	போற்றி
சண்டி என்னும் சாம்பவி	போற்றி
கவுணியர்க் கருள்சிவ காமி	போற்றி
ஜங்கணைக் குருப்படை ஆரணி	போற்றி
குபேரனுக் கருஞும் கோமதி	போற்றி

வினையினைக் களையும் வித்தகி	போற்றி
துரியங் கடந்த சுந்தரி	போற்றி
சண்ட முண்ட சங்காரி	போற்றி
கந்தனைப் பயந்த காரணி	போற்றி
நவசத் திக்கருள் நாயகி	போற்றி
பஞ்ச பாணிப் பைரவி	போற்றி
வியாசருக் கருஞும் வித்தகி	போற்றி
மரகத வல்லி மண்டலி	போற்றி
நாட்டம் நயந்த நாயகி	போற்றி
விண்ணேர் போற்றும் விமலி	போற்றி
பலநோய் தீர்க்கும் பராபரி	போற்றி
செந்தமிழ் விரும்பும் செல்வி	போற்றி
நானிலம் காக்கும் நாயகி	போற்றி
கற்பக வல்லிக் கெளரி	போற்றி
திருநிலை நாயகித் தேவீ	போற்றி
அங்கையற் கண்ணி அன்னையே	போற்றி
குடகக் கையுடைச் சூலியே	போற்றி
கோமள வள்ளிக் குமரியே	போற்றி
தூர்க்கனை அழித்த தூர்க்கையே	போற்றி
அபிரா மவலலி அம்மையே	போற்றி
மூவரைப் பயந்த முதல்வியே	போற்றி
கருநிறங் கொண்ட காளியே	போற்றி
மலையிடப் பிரவா மணியே	போற்றி
தையல் நாயகித் தாயே	போற்றி
கன்னியாய் நின்ற கெளரியே	போற்றி
அகிலாண்ட நாயகி அம்மையே	போற்றி
வாணைன மடித்த வாலையே	போற்றி
முராரி போற்றும் முதல்வியே	போற்றி
இந்திராட்சி இறைவியே	போற்றி
குண்டலி சக்திக் கொழுந்தே	போற்றி
அபாயம் பிகையே அழகியே	போற்றி
அலையிடைப் பிறவா அமிழ்தே	போற்றி

மதிப்பவர் மனமணி விளக்கே	போற்றி
தண்ணெருள் நல்கும் தாயே	போற்றி
கனக மாமணிக் குன்றே	போற்றி
சுந்தர வல்லித் தாயே	போற்றி
ஆடற் கலையின் அரசியே	போற்றி
அருட்கடல் வடிவாம் அன்னையே	போற்றி
மங்க ளாம்பிகை மானே	போற்றி
உலகம் ஈன்ற உமையே	போற்றி
திருவும் உருவும் உடையாய்	போற்றி
உயிர்களின் பசிப்பினி ஓழிப்பாய்	போற்றி
ஏழிசைப் பயனாய் இருந்தாய்	போற்றி
மகிடனை ஆழித்த மாட்சியாய்	போற்றி
அங்குச் பாசம் அணிந்தாய்	போற்றி
அமரர் மயக்க அகற்றினாய்	போற்றி
எண்ணிய வண்ணம் ஈவாய்	போற்றி
ஒளிக்கும் ஒளியாய் உயர்ந்தாய்	போற்றி
அரும்பும் இளநகை அன்றாய்	போற்றி
உள்ளுவார் உள்ளம் உறைவாய்	போற்றி
யாழிசைப் பண்ணில் இசைத்தாய்	போற்றி
பயிர்கள் பயன் தரப் பாலிப்பாய்	போற்றி
அருளின் வடிவாய் அமைந்தாய்	போற்றி
சார்ந்தவர்க் கின்பம் தருவாய்	போற்றி
ஆடகத் தாமரை அன்னாய்	போற்றி
கனகாம் பிகையே போற்றி	போற்றி

திருச்சிற்றும்பலம்

ஜயப்பன் தோத்திரம்

அரிகர புத்திரனை ஆனந்த ரூபனை
இருமுர்த்தி மைந்தனை அறுமுகன் தம்பியை
சபரிகிர்சனை சாந்த சொருபனை
தினம் தினம் போற்றி பணிந்திடு வோமே.

ஜயப்ப தேவன் கவசமிதனை
அனுதினம் சொல்ல அல்லல்கள் அழியும்
தினம் தினம் துதிக்கத் தீரும் வினையெல்லாம்
நாடிய பொருளும் நலமே வருமே!

நால்

மண்ணுல கெல்லாம் காத்தருள் செய்ய
மண்கண்ட தேவா வருக வருக
மாயோன் மைந்தா வருக வருக
ஜங்கரன் சோதரா ஜயப்பா வருக

புலி வாகனனே வருக வருக
மணிகண்ட தேவா வருக வருக
பூரணை நாதனே வருக வருக
புண்ணிய முர்த்தியே வருக வருக

பூத நாயகா வருக வருக
புஷ்களை பதியே வருக வருக
பொன்னம் பலத்துறை ஈசா வருக
அடியாரைக் காக்க அன்புடன் வருக

வருக வருக வாசவன் மைந்தா
வருக வருக வீரமணி கண்டா
வஞ்சனை நீக்கிட வருக வருக
வல்வினை போக்கிட வருக வருக

ஜயம் தவிர்த்திட ஜயப்பா வருக
அச்சம் அகற்றிட அன்பனே வருக
இருவினை களைந்தே எனை யாட்கொள்ள
இருமுர்த்தி மைந்தா வருக வருக

பதினெண் படியை மனதில் பதிந்திட
பண்ணிய பாவம் பொடிப் பொடியாகும்
ஜயப்பா சரணம் என்றே கூறிட
ஜம்பூதங்களும் அடிபணிந்திடுமே

சபரி கிரிசனை நினைத்தே நீறிட
துன்பங்க ஜெல்லாம் தூள்தூளாகும்
சரணம் சரணம் என்றே சொல்லிட
சித்திகள் யாவும் வந்தடைந்திடுமே

பம்பையின் பாலன் பெயர் சொல்லிடவும்
பகைவர்க்கெல்லாம் பணிந்தே வணங்குவர்
ஜயப்பன் பாதம் அனுதினம் நினைக்க
அவனியில் உள்ளோர் அடி பணிந்தேத்துவர்

சரணம் சரணம் ஜயப்பா சரணம்
சரணம் சரணம் சபரிகிர்சா
சரணம் சரணம் சற்குருநாதா
சரணம் சரணம் சுவாமியே சரணம்

வேண்டுதல்

சிவனார் மகன் என் சிரசினைக் காக்க
நெடுமாறன் மைந்தன் என் நெற்றியைக் காக்க
கஜமுகன் தம்பி என் கண்ணினைக் காக்க
நாரணன் பாலன் நாசியைக் காக்க

இருமூர்த்தி மைந்தன் என் இருசெவிகாக்க
வாபுரன் தோழன் வாயினைக் காக்க
பம்பையின் பாலன் பற்களைக் காக்க
நான்முக பூஜ்யன் நாவினைக் காக்க

கலியுக வரதன் என் கழுத்தினைக் காக்க
குமரன் தம்பி என் குரல்வளை காக்க
புஷ்களை நாதன் புஜங்களைக் காக்க
முக்கண்ணன் பாலன் முழங்கை காக்க

வீரமணி கண்டன் விரல்களைக் காக்க
மணிகண்ட தேவன் மார்பினைக் காக்க
கயிலை மைந்தன் என் கைகளைக் காக்க
வன்புலி வாகனன் வயிற்றினைக் காக்க

முழுமுதற் கடவுள் என் முதுகினைக் காக்க
இரு முடிப்பிரியன் என் இடுப்பினைக் காக்க
பிரம்பாயுதன் என் பிடங்களைக் காக்க
தர்மசஸ்தா துடைகளைக் காக்க

முருகன் சோத்தரன் முழங்கால் காக்க
கற்புரோஜாதி என் கணைக்கால் காக்க
பந்தள பாலன் பாதத்தினைக் காக்க
விஜயகுமாரன் விரல்களைக் காக்க

அன்னதான பிரபு அங்கமெல்லாம் காக்க
ஆரியங்கயோதி அன்புடன் காக்க
காட்டாள ரூபி காலையில் காக்க
நவக்கிரக நாதன் நடுப்பகல் காக்க

மாலின் மகனார் மாலையில் காக்க
அரிகர சுதனார் அந்தியில் காக்க
இன்பமய ஜோதி இரவினில் காக்க
எரிமேலி சாஸ்தா என்றுமே காக்க

அரியின் மகனார் அனுதினம் காக்க
நடராஜன் பாலன் நாள்தோறும் காக்க
வாசவன் செல்வன் வலப்புறம் காக்க
இருமுடி சசன் இடப்புறம் காக்க

காக்கக் காக்க கருணையாய்க் காக்க
பார்க்கப் பார்க்க என் பாவம் பொடிபட
இம்மையும் மறுமையும் இல்லாதொழிந்திட
சசன் மகன் எனை என்றுமே காக்க

கொடிய விஷங்களும் கொள்ளை நோய்களும்
குருதியைக் குடிக்கும் துஷ்ட பேய்களும்
காந்த மலைதனை கருத்தில் கொண்டிட
கலங்கி மறைந்திடக் கருணை புரிவாய்

பில்லி குனியம் பல்வித வஞ்சனை
பம்பையின் பாலன் பெயர் சொல்லிடவும்
பஞ்சாய் பறக்க வரமெனக் கருள்வாய்
பயங்களைப் போக்கி அபய மளிப்பாய்

வாதம் பித்தம் சிலேட் சுமத்துடனே
வாந்தியும் பேதியும் வலிப்பும் சுழக்கும்
எவ்வித நோயும் எனை அணுகாமல்
என்றுமே காப்பாய் ஏரி மேலி தேவா

கல்வியும் செல்வமும் கள்ளமிலா மனமும்
நல்லோர் உறவும் நானும் அருள்வாய்
நல்ல மனதுடன் உணைநான் துதிக்க
நித்தம் அருள்வாய் சபரி கிரீசா

காமம் குரோதம் லோபம் மோகம்
மதமாச் சயமெனும் ஜம்பெரும் பேய்கள்
என்றுமே என்னை அணுக விடாமல்
ஜயப்ப தேவா வரமெனக் கருள்வாய்

குது பொறாமை போய் கோபமில்லாமல்
சோரம் லோபம் துன்மார்க்கம் கல்லாமல்
வேத நெறிதனை விலகி நில்லாமல்
வீரமணி கண்டா வரமெனக் கருள்வாய்

மூப்பும் பிணியும் வறுமையும் பசியும்
வந்தென்னை வாட்டி வதை செய்யாமல்
உன்னன்புடனே உன் திருநாமம்
அனுதினம் சொல்ல அருள் தருவாயே

உ

அருள்மிகு ஸ்ரீ ஜயப்பன்

108 சரணக் கோவை

ஓம்	கன்னி மூல கணபதி பகவானே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	காந்தமலை ஜோதியே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	ஹரிஹர சுதனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	அன்னதான பிரபுவே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	அழறுமுகன் சோதரனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	ஆபத்தில் காப்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	இன்தமிழ் சுவையே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	இச்சை தவிர்ப்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	ஈசனின் திருமகனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	ஈடில்லாத் தெய்வமே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	உண்மைப் பரம் பொருளே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	உலகாஞும் காவலனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	ஊமைக்கருள் புரிந்தவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	ஊழ்வினை அழிப்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	எளியோர்க்கு அருள்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	எங்கள் குலதெய்வமே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	ஏழைப் பங்காளனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	ஏகாந்த முர்த்தியே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	ஐங்கரன் தம்பியே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	ஐயமெல்லாம் தீர்ப்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	ஒப்பில்லாத் திருமணியே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	ஒளிரும் திருவிளக்கே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	ஒங்காரப் பரம்பொருளே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	ஒதும் மறைபொருளே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	ஒளிடதங்கள் அருள்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	செளபாக்கியம் அளிப்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	கலியுக வரதனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	சபரிமலை சாஸ்தாவே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	சிவன் மால் திருமகனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	சிவவைணவ ஜக்கியமே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	அச்சங்கோவில் அரசே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	ஆரியங்காவு ஜயாவே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	குளத்துப் புழைப் பாலனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	பொன்னம்பல வாசனே	சரணம் ஜயப்பா

ஓம்	வில்லாளி வீரனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	வீரமணி கண்டனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	உத்திரத்தில் உதிப்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	உத்தமனே சத்தியனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	பம்பையிலே பிறந்தவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	பந்தள மாமணியே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	சகலகலை வல்லோனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	சாந்தம் நிறை மெய்பொருளே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	குரு மகனின் குறை தீர்த்தவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	குரு தட்சனை அளித்தவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	புலிப்பாலைக் கொணர்ந்தவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	வன்புவியின் வாகனனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	தாயின் நோய் தீர்த்தவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	குருவின் குருவே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	வாபரின் தோழனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	துளசிமணி மார்பனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	தூயவுள்ளம் அளிப்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	இருமுடிப் பிரியனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	எருமேலி சாத்தாவே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	நித்திய பிரம்மச்சாரியே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	நீலவஸ்திர தாரியே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	பேட்டை தள்ளும் பேரருளே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	பெரும் ஆனவத்தை அழிப்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	சால்தாவின் நந்தவனமே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	சாந்தி தரும் பேரழகே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	பேருத்தோடு தரிசனமே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	பேதமையை ஓழிப்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	காளை கட்டி நிலையமே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	அதிர்வேட்டுப் பிரியனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	அமுதலை ஏற்றமே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	ஆனந்தமிகு பஜனைப் பிரியனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	கல்லிடும் குன்றே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	உடும்பாறைக் கோட்டையே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	இஞ்சிப்பாறைக் கோட்டையே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	கரியிலங் தோடே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	கரிமலை ஏற்றமே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	கரிமலை இறுக்கமே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	பெரியானை வட்டமே	சரணம் ஜயப்பா

ஓம்	சிறியானை வட்டமே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	பம்பா நதி தீர்த்தமே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	பாவமெல்லாம் அழிப்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	திருவேணி சங்கமமே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	ஸ்ரீ இராமர் பாதமே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	சத்தி புஜக் கொண்டவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	சபரிக்கு அருள் செய்தவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	தீப ஜோதித் திரு ஒளியே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	தீராத நோய் தீர்ப்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	பம்பா விளக்கே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	பழவினைகள் ஒழிப்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	தென்புலத்தார் வழிபாடே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	திருப்பம்பையின் புண்ணியமே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	நீலிமலை ஏற்றமே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	நிறைவன்ஸம் தருபவனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	அப்பாச்சி மேடே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	இப்பாச்சிக் குழியே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	சபரி பீடமே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	சரங்குத்தி ஆலே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	உரல்குழி தீர்த்தமே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	கருப்பண்ண சாமியே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	கடுத்த சாமியே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	பதினெட்டாம் படியே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	பகவானின் சந்நிதியே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	பரவசப் பேருணர்வே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	பசுவின் நெய் அபிஷேகமே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	கற்பூர் பிரியனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	நாகராசப் பிரபுவே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	மாளிகைப் புறத்தம்மனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	மஞ்சமாதா திருவருளே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	அுக்கினிக் குண்டமே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	அலங்காரப் பிரியனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	பஸ்மக் குளமே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	சற்குரு நாதனே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	மகர ஜோதியே	சரணம் ஜயப்பா
ஓம்	மங்கள மூர்த்தியே	சரணம் ஜயப்பா

ஒவ்வொரு நாளும் ஜயனின் 108 சரண கோவையை காலை மாலை பாராயனம் செய்து இஷ்ட சித்திகளை அடையுங்கள்.

சீரடி சாயி பாபா ஆரத்திப் பாடல்கள்

1. சாயி நாதா உமதருளாலே - உம்
கிழந்தைகள் எங்களைக் காப்பாற்றுவீரே (சாயி நாதா)

இவ்வுலகம் முழுவதும் போய்யால்
நிறைந்தது என்று நீர் அறிவீரே (சாயி நாதா)

ஞானமற்றவர் குருடர் - எங்களுக்குத்
தரிசனம் தந்தருளவீரே (சாயி நாதா)

நாவு சோந்து விட்டதினி என்ன செய்வேன்
என்று பணிக்கிறார் தாஸ்கணுமகராஜ் (சாயி நாதா)

2. தாய்தந்தை சகோதரன்
சகலமும் நீரே
எம்பிரார்த்தனை ஏற்று
அருள் புரிவாய் பாபா (தாய் தந்தை)

மோகாந்த இருளில்
தவிக்கின்றோம் நாங்கள்
ஆண்டவனை அறியாத
அஞ்ஞானி நானுகள் (தாய் தந்தை)

வீணாகக் கழித்தோம்
காலத்தை எல்லாம்
மகுதியைப் பெருக்கும்
துடைப்பமாய் இருப்போம் (தாய் தந்தை)

எம்மை ஆனாம் தெய்வம்
நீர்தானேன சாயி
எம்மை ஆனாம் சந்கரு
நீரே அருள் புரிவீரே (தாய் தந்தை)

3. ஏழைகளாம் நாம் ஸ்ரீஹரிக்கு
உண்ணுவதற்கு எதைக் கொடுப்போம்

ஜகந்நாதனாக விளங்கும் உமக்கு
இந்த எனிய ரோட்டியை எப்படிக் கொடுப்போம்

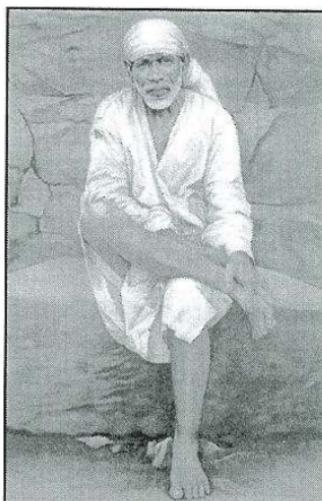
நள்ளிரவு தாண்டியும் உம்மைத்
தரிசிக்க வில்லை என்றாலும்

எம்சிந்தை உம்மிடத்தில்
என்றும் இருக்குமாறு அருள்புரிவீரே (ஜகந்நாதனாக)

பக்தர்கள் - பல வகையான
நெங்வேதத்தியங்களுடன் இங்கே
ஜகந்நாதனாக விளங்கும் - உம்
காலை ஆரத்திக்கு ஏங்கி உள்ளனர்

உம்மைச் சரணடைந்த பக்தர்கள் அவர்கள் அறிந்தோ அறியாமலோ முறபிறவியில் செய்த செயல்களாலோ வாக்கினாலோ உம் கதையைச் சொல்லும் போது ஏற்படும் பிழைகளாலோ அடுத்தவரைப் பார்த்திடும் பார்வையாலோ மனத்தால் தினம் தினம் செய்திடும் எல்லாத் தவறுகளையும் மன்னித்துக் கருணையுடன் அருள்பாலிக்கும் பிரபுவாகிய சாமிநாதரே சச்சிதானந்த சொருபியாய்க் காட்சி அளித்து அருள்பாலிப்பவரே, எல்லோருக்கும் சகல மங்கலங்களும் உண்டாக அருள்புரிவீராக!

ஸ்ரீ சச்சிதானந்த சத்கரு சாமிநாத மகராஜ்கி ஜேய்

ஒந்துமத தேனமுதம்

1. மன உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்தி மனிதனுக்குச் சாந்தியையும் அமைதியையும் அளித்து அவனை ஆனந்தப் பெருவாழ்விற்கு அழைத்துச் செலவது இந்து மதம். வாழ்வைத் துறந்து ஓடவேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடு இல்லாது வாழ்விலிருந்தே செவ்விய நெறியில் ஒழுகி சிந்தனையைக் கட்டுப்படுத்தி தெய்வ தரிசனத்தைப் பெற்றுமுடியும் என்ற உண்மையை இந்து மதம் எடுத்துக்காட்டுகிறது. காலப்போக்கில் சுயநல்வாதிகளால் பலமலினல்கள் ஏற்பட்ட போதிலும் அவ்வப்போது ஞானப் பெருமக்கள் பலர் தோன்றி அந்த மலினல்களைப் போக்கி இதன் தூய்மையைக் காத்தனர்.
2. வீட்டு ஈயானது ஒருசமயம் அழுகிய புண்ணின் மீதும் மறுசமயம் நிவேதனத்தில் வைத்திருக்கும் பொருளின் மீதும் உட்காரும் ஆணால் தாமரையிலுள்ள தேனை அருந்தும் வண்டு அதைத் தவிர வேறொன்றையும் மிதியாது. நீ வீட்டு ஈயை போலிராமல் தேன் வண்டைப்போலிரு.
3. நல்ல குணம் உள்ளவனுக்கு பொறுமையும் தவம் செய்கின்றவனுக்கு நிஷ்டையும் வைத்திருக்கும் பேதமும் துஷ்ட சுபாவம் உள்ளவர்களுக்கு ஹம்சையும் பிராமணனுக்கு காயத்திரி மந்திரமும் ஜோதிடனுக்கு கணிதமும் பலமாகும்.
4. நவீன விஞ்ஞானத்திற்கும் மெஞ்ஞானத்திற்கும் உள்ள பேதம் புலன்களுக்கு புலனாகாதது மெய்ஞானம் அறிய முடிந்ததை விஞ்ஞானத்தின் மூலம் அறிகிறோம். அறிய முடியாததை அறியச் செய்வது மெய்ஞானம். உயர் நிலையிலிருந்து பார்த்தால் மெஞ்ஞானம் என்ற வட்டத்திற்குள் விஞ்ஞானம் என்ற சிறிய புள்ளியும் அடங்கும்.
5. புவியில் உள்ள முழு நீரையும் உவர்நீர் நன்னீர் என இரு வகைப்படும். புவியிலுள்ள நீரில் உவர் நீர் 97.2 சதவீதமும் நன்னீர் 2.8 சத வீதமும் உண்டு. ஆகவே நன்னீரை வீண்விரயமாக்காமல் மிக்க கவனமாகப் பாவிக்க வேண்டும். பொறுப்பற்ற முறையில் நன்னீர் விரயமாக்கப்பட்டால் புவியின் இயற்கைச் சமநிலை பாதிப்படைந்துவிடும். இதனால் உயிரினங்களும் அழிந்து மக்களின் வாழ்க்கையும் கஷ்ட நிலைக்குள்ளாகிவிடும்.
6. மனிதன் சத்தியம், தானம் சோமபலின்மை பொறுமை தைரியம் ஆகிய ஐந்து குணங்களையும் ஒரு போதும் எந்த நிலையிலும் விட்டு விடக் கூடாது.

7. குரியனுக்கு - குரியனார் கோயில்
சந்திரனுக்கு - திருப்பதி
செவ்வாய்க்கு - வைத்தீஸ்வரன் கோயில்
புதனுக்கு - மதுரை
குரு பகவானுக்கு - திருச்செந்தூர்
சுக்கிரனுக்கு - ஸ்ரீரங்கம்
சனீஸ்வரனுக்கு - திருநள்ளாறு
ராகுவுக்கு - கானகஸ்தி
கேதுவுக்கு - கல்கத்தா காளிகோவில்
சென்று வழிபாடு செய்ய வேண்டும்.

8. மனிதனின் ஆன்மா ஒரு உடலுறுப்பல்ல. ஆனால் உடலுறுப்புக்களை அதுவே இயக்குகிறது. அது அறிவோ இச்சையோ அல்ல. அவ்விரண்டுக்கும் ஆதாரம் மனிதனுக்குள்ளே. ஒளிரும் ஞானத்தின் மௌனத்தை அண்டத்தின் அழகை அனைத்தையும் அளாவிநிற்கும் அழிவில்லாத ஒன்றே ஆன்மா எனகிறோம்.

9. முருகப்பெருமானின் ஆறுமுகங்கள் உலகுக்கு ஒளிதருவது ஒரு முகம். வேள்வி காப்பது ஒரு முகம். அடியார் குறை நீக்கி வரம் அருள்வது ஒரு முகம். வேத ஆகமப் பொருளை விளக்குவது ஒரு முகம். பகைவரை த்யாரை அழித்து நன்மை செய்வது ஒரு முகம், வள்ளிக்கு மகிழ்வைத் தருவது ஒரு முகம்.

10. சிவனுக்கு - தாழம் பூ
விஷ்ணுவுக்கு - ஊமத்தம் பூ, ஏருக்கம் பூ
விநாயகருக்கு - துளசி
தூர்க்கைக்கு - அருகம்புல்
இலட்சுமிக்கு - தும்பைப் பூ
சரஸ்வதிக்கு - சிவப்பு மலர்
வைரவருக்கு - நந்தியாவட்டை பொருந்தாத பூக்களாகும்.

11. ஜோதி என்பது வெறும் விளக்கு மாத்திரமல்ல. எது எல்லாவற்றையும் பிரகாசப்படுத்துகிறதோ அதெல்லாம் ஜோதிதான். ஜோதியாக இருந்து அது குடும் ஓனியும் அருளுகிறது. ஓளியின் மூலம் இருள் அகலுகிறது. குட்டின் மூலம் அறியாமை பொசுக்கித் தீயக்கப்படுகிறது. பாவங்களும் தவறுகளும் பொசுங்கி அழிந்து போகின்றன. நம்முடைய வாழ்க்கையிலே இப்படித் தகாதவை அழிந்து போகவேண்டும் என்பதற்காக ஏப்பட்டது தான் தீபவழிபாடு. அதில் புண்ணியமும் கிட்டும் ஞானமும் கிட்டும்.

12. குடும்ப வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டே ஒருவன் யோகியாக முடியும். மகான் ஆக முடியும். முத்தியடையும் முடியும்.

13. எய்த்துப் பிழைக்கும் எத்தனுக்கு வாய்க்கு வருவது தடு மாற்றுமே.

14. தாமரை - மகிழ்விப்பது
செவ்வாம்பல் - வற்றவைப்பது
செங்கழுநீர் - சுவையூட்டுவது
மாம் பூ - மாய்ப்பது
செவ்வல்லி - மயக்குவது
இவை பூக்களின் செயல்கள்.

15. அன்பு நேர்மை பொறுமை ஆகியவற்றை அடிப்படையாக வைத்து வாழ்ந்து வந்தால் எம்மைத் துயரங்கள் வந்து அனுகாது. எல்லா மதங்களும் இதனையே கூறுகின்றன. இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதுமே அன்பினால் நிறைந்திருக்கிறது. அன்பே செல்வம் அன்பே தாமம் அன்பே சத்தியம். மனிதனுக்கு அன்பின் இயல்பு புரியவில்லை நிரந்தரமற்று மாறிக்கொண்டே இருக்கும். இந்த உலகில் மனிதன் பொருள்களால் கவரப்பட்டு பிரேமமையை மறந்துவிடுகிறான். சுயநலம் அதிகரித்துக்கொண்டு போகிறது. ஆன்மீக உணர்வு குறைந்து கொண்டே போகிறது. குறுகிய நோக்கம் அதிகரிக்க பரந்த நோக்கம் குறைகிறது. நாம் நமது இதயத்தை அன்பினால் நிரம்பிக்கொண்டால் மேற்கூறிய தடைகளைத் தாண்டுவது சுலபம்.

16. எங்கள் சைவசமயத்திலே பாவ மன்னிப்புப் பத்திரங்களை வாங்க முடியாது. ஆகவே அவரவர் தான் தம் வினைகளுக்குப் பொறுப்பாளிகளாவார். உங்களால் இயன்ற நன்மைகளையும் தரும கைங்கரியங்களையும் செய்யுங்கள். மூஸ்லிம்களின் உயர்ந்த நூலாகிய குருங்களை சொல்லுவது போல உலகில் உயர்ந்தது வலிமை உள்ளது. மலை அதை இரும்பால் அடித்து நொருக்கிவிடலாம். அதனால் இரும்பு வலிமையுள்ளதாகிறது. அந்த இரும்பை நெருப்பால் உருக்கலாம். அந்த நெருப்பை நீரால் அணைத்துவிடலாம். அந்த நீர் காற்றுக்கு எழுந்து ஆர்பரித்து அலைமோதுகிறது. இப்படியாக ஒன்றைவிட ஒன்று பலமிக்கதாய் வந்து இறுதியில் காற்று பலமிக்கதாக விளங்குகிறது. அந்தக் காற்றையும் விடப் பலம் மிக்க தொன்றேன்றால் அதுதான் தானம் தருமாம். அந்தத் தருமத்தினால் நாம் நல்ல விதியை நல்ல கதியைப் பெற்றுவிடமுடியும்.

17. ஒருவனுக்கு அன்பு மனைவி நல்ல வீடு, பசு, செல்வம் யாவும் அமைவது அவன் முற்பிறவியில் செய்த பாவபுண்ணியத்தின் அளவே ஆகும்.
18. இறைவா, இனிமேலாவது தொட்டுக் கெடுக்கும் உறவுகளைத் தராதே விட்டுக் கொடுக்கும் உறவுகளையே உலகத்திற்குக் கொடு.
19. இந்த உலகம் முழுவதையும் உன்னுடைய சொந்தக்காரராக ஏற்றுக்கொள். இந்த உலகில் யாரும் அந்நியரில்லை. இந்த உலகம் முழுவதுமே உனது சொந்தந்தான்.
20. கண்களை இழந்தவன் குருடன்ஸ். எவன் தன்னிடமுள்ள குறைகளை மறைக்கிறானோ அவனே குருடன்.
21. நமது தேவையை அவசியில்லாமல் பெருக்கிக்கொண்டு போவது பாவமாகும்.
22. ஒருவனுக்கு அன்னியமாக இருந்து அவனால் வேண்டப்படாத பொருளே மலம் அல்லது அழுக்கு எனப்படுகிறது. சிவனாருக்கு அன்னியமான பொருள் ஏதும் இல்லை. ஆதனால் அவர் நிர்மலன் எனப்படுகிறார்.
23. தாய்க்கும் தனக்கும் அடங்கிய பெண்ணுக்கு அழகு தேவையில்லை. அவள் அழகற்றவளானாலும் அவளுக்கு தேய்வமும் நிகிரில்லை.
24. கடவுள் நம்மையும் படைத்திருக்கிறான், விலங்கினங்களையும் படைத்திருக்கிறான். நமக்கு பசி தாகம் காமம் எல்லாம் உண்டு. அவை விலங்கினங்களுக்கும் உண்டு. மனிதர்களைப்போல விலங்குகளும் இனவிருத்தி செய்கின்றன. ஆனால் இவை எல்லாவற்றிலும் கட்டுப்பாடு தர்மம் ஆகிய நெரிகள் மனிதனுக்கு மட்டும் உண்டு. விலங்குகளுக்கு இல்லை. அவற்றிற்கு மானம் வெட்கம் இல்லை. நன்றி உணர்வும் பெறிதும் இல்லை. ஆனால் மனிதன் மானம் உள்ளவன் அதனால் ஆடை அணிகிறான். அவன் மனம் உள்ளவன் நன்றி உணர்வுடன் செய்திருக்கிறான். இந்த உடம்பையும் கருவி கரணங்களையும் கொடுத்தவன் இறைவன். கண்களைக் கொடுத்த இறைவன் அதைக் காக்கும் இமைகளையும் கொடுத்திருக்கிறான். உருகிக்காக நாவைக் கொடுத்த கடவுள் அதற்கு உதவ பற்களையும் கொடுத்திருக்கின்றான். முகருவதற்கு நாசியைக்

கொடுத்த பகவான் அதைச் சரிவர பயன்படுத்த பாதுகாப்பாக உரோமங்களையும் அளித்திருக்கிறான். எல்லாவற்றையும் விட சிறந்தமுறையில் நாவைப் படைத்திருக்கின்றான். உடம்பில் உள்ள எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் நரம்புகள் இருந்து அதைக் கெட்டியாக வைத்துள்ளன. நாவில் மட்டும் அவை மிகச் சூடுதமமாக அமைந்து வளைந்து கொடுக்கச் செய்கின்றன. இது ஏன் இடையெநாமல் பேசுவதற்கு உதவியாக அதை அவ்வாறு படைத்தான். நாம் நன்றி உள்ளவாகளானால் அந்த நாவினால் இறைவனைப் பாடித் துதிக்க வேண்டும். கடவுள் வணக்கத்தைக் காலைக் கடனாகவும் மாலைக் கடனாகவும் கொள்ள வேண்டும். கொடுத்த கடனைத் திரும்ப கொடாமல் இருப்பது பெரும் பாவமாகும். இறைவனை நாம் வணங்குவது அப்படி ஒரு கடனைத் திரும்பச் செலுத்துவதே போலாகும். அதனால் தான் எங்கடன் பணி செய்துகிடப்பதே என்று அப்பர் பெருமான் குறிப்பிடுகிறார்.

**25. கறந்த பால் முலைக்கேழுமா
இறந்த குருவி பறக்க முடியுமா**

**26. மற்றவர்களை எடை போடமுன்
உன்னை நீ எடைபோட்டுப் பார்.**

27. நீ யாரோடு சேருகிறாயோ அவனது குணத்தை மட்டுமல்ல பிறப்பையும் பார்க்கவேண்டும் நன்மை தீமைகள் ஓரளவுக்கு பிறப்பிலிருந்தே உருவாக்கப்படுகின்றன.

28. நூல் நிலையத்துள் பாம்பை நுழையவிட்டாலும் பரவாயில்லை நமது பண்பாட்டைக் கெடுக்கின்ற நூல்களை நுழையவிடக்கூடாது.

29. தவறிய உள்ளம் திருந்தனால் வாழ்வு மலரும் உடற்பயிற்சி உடலுக்கு உரமும் நீடிய ஆயுஞும் தரும். ஆனால் தெய்வ பக்தியோ உன்னை மனிதனாக்கி இறைவனிடம் சேர்ப்பிக்கும்.

30. நீறு சிவனுக்கேற்ற நல்ல சின்னம் எல்லாம் தீயில் வெந்து போன பிறகு எவ்வளவுதான் ஏரித்தாலும் எது வேகாது இருக்கிறதோ அது நீறு. உலகெல்லாம் பிரளயத்தில் அழிந்து போன போதிலும் அழியாதிருப்பவன் சிவன். எனவே நீறு சிவனுக்கு ஏற்ற நல்ல சின்னமாகிறது. நீறு இல்லாத நெற்றியில் பாம்.

31. மரங்களைவிட மனிதன் உயர்ந்தவனா? இல்லை மரங்கள் இறந்த பிறகும் அவற்றை நீண்ட நாட்கள் வீட்டில் வைத்திருக்க முடியுமோ?

32. நீங்கள் இருப்பது மாலிகையானாலும் சரி மின்சார விளக்குகள் கண்ணைப் பறித்தாலும் சரி அவற்றை அணைத்துவிட்டு மனைவியோடு உறவு கொள்ளுங்கள் போது மட்டும் குத்து விளக்கை ஏழ்நி வைத்துக் கொள்ளுங்கள். பிறக்கும் குழந்தை அறிவாழியாக இருக்கும்.

33. கடவுள் பூமியைப் படைத்ததின் நோக்கமே ஒரு கலகத்தை உண்டாக்குவதற்குத்தான் இல்லையென்றால் ஆண் பெண் என்ற இரண்டு வர்க்கத்தை ஏன் படைக்கிறான்.

34. செருப்பு தேயும் போது கால் ஜாக்கிரதையாகிவிட வேண்டும். வயது வளரும் போது பணச்சேமிப்புப்பத்திரமாக இருக்கவேண்டும்.

35. சிறு வயதில் வரவு வையுங்கள். பெரிய வயதில் செலவழியுங்கள். அந்த வயதில் நீங்கள் உட்கார்ந்துதான் செலவழிக்க முடியும். ஓடியாட முடியாது.

36. ஏழைகளின் வயிழேரியச் செய்வது பாவம், நல்லோர் மனதை நடுங்க செய்வது பாவம், மனம் ஒத்த நட்புக்கு வஞ்சம் செய்வது பாவம், கோள் சொல்லி குடும்பத்தை கலைப்பது பாவம், குருவை வணங்காமல் கூசி நிற்பது பாவம், பெற்றோர் பேச்சை தட்டி நடப்பது பாவம்

37. வாழ்க்கை

வாழ்க்கை ஒரு சவால் - அதனை சந்தியுங்கள்
வாழ்கை ஒரு பரிசு - அதனை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்
வாழ்கை ஒரு சாகாப் பயணம் - அதனை மேற்கொள்ளுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு சோகம் - அதனை கடந்துவாருங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு துயரம் - அதனை தாங்கிக் கொள்ளுங்கள்
வாழ்கை ஒரு கடமை - அதனை நிறைவேற்றுங்கள்
வாழ்கை ஒரு விளையாட்டு - அதனை விளையாடுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு விநோதம் - அதனை கண்டறியுங்கள்
வாழ்கை ஒரு பாடல் - அதனை பாடுங்கள்
வாழ்கை ஒரு சந்தர்ப்பம் - அதனை பயண்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு பயணம் - அதனை முடித்துவிடுங்கள்
வாழ்கை ஒரு உறுதிமொழி - அதனை நிறைவேற்றுங்கள்
வாழ்கை ஒரு காதல் - அதனை அனுபவியுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு அழுத் - அதனை ஆராதியுங்கள்
வாழ்கை ஒரு உணர்வு - அதனை உணர்ந்து கொள்ளுங்கள்

வாழ்கை ஒரு போராட்டம் - அதனை எதிர் கொள்ளுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு குழப்பம் - அதனை சந்தியுங்கள்
வாழ்கை ஒரு இலக்கு - அதனை எட்டிப்பிடியுங்கள்

38. நீ செய்த செயலின் விளைவே உன் துண்பத்திற்கு காரணம். ஆகையால் நீ படும் துண்பத்திற்கு மற்றவர்கள் மீது பழி சமத்தாகே. இறைவனைச் சரணடை பொறுமையைக் கடைப்பிடி உன் துயரங்கள் நீங்கிலிடும்.

39. நிலையான ஆனந்தத்தை பெருக்கிக்கொண்டே வரக்கூடிய அருவி உன் உள்ளே உண்டாவதற்கு ஒரே ஒரு வழிதான் உண்டு. அது ஒவ்வொரு நிமிடமும் உன்னிடத்தில் சுதந்திரமும் திருப்தியும், அடக்கமும் ஆடம்பரமின்மையும் உண்டாக்கி கொள்வதேயாகும்.

40. தேவாரம் ஒதுவதற்கு முன் திருச்சிற்றம்பலம் என்று சொல்லிவிட்டுத் தொடங்குவது மரபு. அதற்குக் காரணம் என்ன இந்த சிதம்பர புண்யதலம் தான் சைவத் திருமுறைகளைப் பாதுகாத்து உபசரித்தது. இது இசை உலகிற்கே பிறப்பிடம். அதனால்தான் திருமுறை ஒதுபவர்கள் ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் திருச்சிற்றம்பலம் என்று கூறுவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

41. பெண்கள் நிலத்தை கால் விரலால் கீறக்கூடாது
வாயிற்படிக்கு நேரே படுக்கக்கூடாது
நீரில் தன் நிழலைப் பார்க்கக்கூடாது
எண்ணைய் தேய்த்துக்கொண்டதும் தலைவிரிகோலமாயிருப்பது கூடாது
தலையில் எண்ணைய் வைத்திருக்கும்போது யாரையும் வழி அனுப்ப-வோ சாப்பிடவோ கூடாது.

42. இறைவன் ஒரு கல்பத்தின் உலக கிருஷ்ணயை மேற்கொள்ளும் சமயத்தில் முதன் முதலில் தண்ணீரையே தோற்றுவித்தார் என்பதை நினைவுபடுத்தும் வகையில் ஆலயங்களில் தெப்ப உந்சவம் நடைபெற்று வருகின்றது.

ஏழு தினங்களும் புனித தினங்களே

43. ஞாயிறு - வியாபாரம் தொடங்கவும்கட்டாம் கட்டவும் சிறந்தது.
திங்கள் - விரதம் இருப்பதற்கு சிறந்தது
செவ்வாய் - போர் தொடங்க நல்ல நாள்
புதன் - மற்றவர்களுக்கு விருந்து படைக்க நல்ல நாள்

வியாழன் - கல்வி தொடங்க சுபதினம்

வெள்ளி - பூஜைக்கும் விரதத்திற்கும் ஏற்ற நாள்

சனி - இன்று சனி பகவானை வணங்குதல் நன்மை பயக்கும்

பக்தன் யார்?

44. ஸகந்த பூராணம் கூறும் விளக்கம்:

எவன் சித்தம் முற்றிலும் அமைதியாக இருக்கிறதோ

எவன் எல்லாரிடமும் மிருதுவாகவும் இனிமையாகவும் நடக்கிறானோ,
எவன் இந்திரியங்களை வென்றுவிட்டானோ,

எவன் மனம், மொழி, மெய்களினால் எவரிடத்தும் பகை இல்லாது
இருக்கின்றானோ,

எவன் மனம் கருணையினால் உருகி ஓடுகின்றதோ,

எவன் திருட்டு, வன்முறைச் செயல்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து எப்போதும்
விலகி இருக்கிறானோ,

எவன் நற்குணங்களையே விரும்புகிறவனாய், பிறர் நன்மைக்கு உதவும்
காரியங்களில் ஈடுபடுகின்றானோ,

எவனது வாழ்க்கை நல்ல காரியங்களையே செய்வதினால் தாய்மையற்று
உள்ளதோ,

எவன் பிறர் மகிழ்வதைக் கண்டு தான் மகிழ்கிறானோ,

எவன் எல்லா உயிர்களிடத்தும் கடவுள் இருப்பதை உணர்வதினால்
எவரிடமும் பொறுமையோ, பகைமையோ கொள்வதில்லையோ,

எவனுக்கு ஏழை எளியவர்க்கு இரங்குவதே இயல்பாகிவிட்டதோ,

எவன் பிறருக்கு உதவுவதில் கருத்தாய் இருக்கிறானோ,

எவன் பிறரிடம் உள்ள குணங்களைக்கண்டு மகிழ்ந்து, பிறர் குறைகளைக்
கருதாமல் இருக்க விரும்புகிறானோ,

- அவன் தான் பக்தன் -

உண்ணும் உணவு

உணவு தாய்மையாக இருந்தால் உள்ளமும் தாய்மை அடையும்.
இதற்கு ஒரு மிகச் சிறந்த உதாரணம் பீஷ்மரின் வாழ்க்கை.

பீஷ்மர் அம்புப் படுக்கையில் கிடந்தபோது அருகில் இருந்தவர்களுக்கு
அறிவுரைகளை வழங்கினார். “அநியாயம் நடக்கும் இடத்திலிருந்து
நல்லவர்கள் எழுந்து சென்றுவிடவேண்டும் அல்லது அந்த அநியாயத்தைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும்” என்று கூறினார்.

இவ்வாறு அவர் கூறியதும் திரெளபதிக்கு அவமானம் இழைக்கப்பட்ட
போது நீங்கள் ஏன் அந்த இடத்தில் இருந்தீர்கள்? என மற்றவர்கள்
கேட்டனர். இதற்கு பீஷ்மர் தெளிவாகவே பதில் கூறினார். ஆம்

அமர்ந்திருந்தேன். காரணம் என்ன என்றால் பாவச் செயல்களினால் கிடைத்த துறியோதனின் உணவு என் ஆன்மாவை நெந்துபோகச் செய்திருந்தது என்றார்.

ஆகவே நாம் எத்தகைய உணவை உட்கொள்ளுகின்றோமோ, அதன் மூலம் நம் செய்கைகள் உருவாகின்றன என்பது தெரிகின்றது.

46. விநாயகப் பெருமானுக்கு ஏருக்கம் பூ, செம்பருத்தி, தாமரை, ரோஜா ஆகிய மலர்கள் உகந்தவவை.

முருகப் பெருமானுக்கு மூல்லை, சாமந்தி, ரோஜா, காந்தள் ஆகியவை உகந்தவை.

அம்பிகைக்கு வெண்தாமரை, மல்லிகை, மூல்லை, குரியகாந்தி, செம்பருத்தி, செம்பவள மல்லி ஆகியவை உகந்தவவை.

சிவபெருமானுக்கு தும்பை, வில்வம், சங்குப் பூ, செம்பருத்தி உகந்தவவை

திருமாலுக்கு தாமரை, பவள மல்லி, மருக்கொழுந்து துளசி ஆகியவை உகந்தவை.

வரஷ்மி விரதத்தின்போது பூஜைக்கு தாழும் பூவின் மடல்களை வைத்து பூஜை செய்தால் சர்வ மங்களம் ஏற்படும்.

47. சிவபெருமானிடம் சீதை பெற்ற வரம்

சீதை அசோகவனத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றாள். அங்கு ஒரு மரத்தின் மீது ஹனுமான் உட்கார்ந்திருக்கின்றார். அப்போது அங்கு வந்த இராவணன், சீதையைப் பார்த்து, பெண்ணே! நதியின் பிரவாகம் போனது போனதுதான். அதுபோல இளமையும் திரும்பி வராது. ஏன் உன் வாழ்க்கையை வீணாக்கிக் கொள்கின்றாய்? என்னை மனந்து மகாராணி போல வாழுலாமே என்கின்றான். அது கேட்ட சீதை, ஒரு துரும்பை அவன் முன் போட்டு புன்முறுவவுடன் பதில் கூறுகின்றாள். அவள் புன்முறுவல் செய்யக் காரணம் என்ன?

அது:

சீதா கல்யாணத்திற்கு அனைவருக்கும் அழைப்பு அனுப்பின். ஆனால் பரமேஸ்வரன் எங்கும் இருப்பவராகையினால் எந்த இடத்திற்கு அனுப்புவது என்று தெரியாமல், தவித்து, அவருக்கு கல்யாண அழைப்பே அனுப்பவில்லை.

ஆனால் பரமேஸ்வரன் சீதைக்குத் திருமணம் நடப்பதாக அறிந்து கொண்டு, அதைக்காண வந்தார். அவர் வருவதற்குள் திருமணம் முடிந்து மக்கள் வந்திருந்த பெரியவர்களை நமஸ்கரித்துக் கொண்டிருந்தனர். பரமசிவனைக் கண்ட இராமபிரானும், சீதாதேவியும், அவரது பாதம் தொட்டு பணிந்து நமஸ்கரித்தனர். சீதை, “தாங்கள் எங்களுக்கு எந்தப் பரிசும் தரவேண்டாம், தங்களின் ஆசி எங்களுக்கு இருந்தாலே அதுவே போதும்” என்றாள்.

அதற்கு சிவன், “அப்படிக் கூறாதே, என்னிடம் மிக உயர்ந்த பொருள் ஒன்று உள்ளது. அதை உனக்குப் பரிசாகத் தருகின்றேன்” என்றார்.

சீதை, “அது என்ன?” எனக் கேட்க, சிவபெருமான் “ என்னுடைய சிரிப்புத்தான்” என்றார்.

அது எப்படி விலையுமிருந்த பொருளாகும் என சீதை திகைக்க, சிவன், “ஏன் திகைக்கிறாய்? என் சிரிப்பைக் கண்டுதான் திரிபுரம் ஏறிந்தது. அதை உனக்குப் பரிசாகத் தருகின்றேன்” என்றார்.

சிவனது சிரிப்பால் திரிபுரம் ஏறிந்தது போல, சிவன் தனக்கு வரமாகத் தந்த சிரிப்பால் இலங்கையும் அழியும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டவே சீதை புன்முறையில் செய்தாள்.

48. தீபம் ஏந்தும் முறை

கணவனை விட்டுப் பிரிந்த சமங்களி, மாதவிடாயுடன் கூடியவர், மலடி ஆகியோரால் ஏற்றப்படும் தீபம் பிரயோஜனமற்றது. வேப்பெண்ணையும் இலுப்பை எண்ணையும் தேங்காய் எண்ணையும், நெய், விளக்கெண்ணையும் இந்த ஜந்தும் வைத்து ஊற்றி எவன் ஒருவன் ஒரு மண்டல பூஜை செய்கன்றானோ அவனுக்கு தேவியின் அருள், மந்திர சக்தி போன்றவை ஏற்படும்.

49. சிவபூஜை செய்து நந்பலனைப் பெற்றவர்கள் மயிலாப்பூரில் கற்பகாம்பிகை

காஞ்சிபுரத்தில் காமாட்சி

திருவானைக்காவலில் ஆகிலாண்டேஸ்வரி

அவிநாசியில் கருணாம்பிகை.

திருச்செந்தாரில் சுப்பிரமணியர்

செக்காட்டாங்குழியில் விநாயகர்

இராமேஸ்வரத்தில் ஸ்ரீ ராமபிரான்

திருக்கடவுரில் மார்க்கண்டேயர்

சீர்காழியில் பிரம்மன்.

முதேவியும் முதேவியும்

ஒருமறை சீதேவியும் முதேவியும் திருமாலிடம் சென்றனர். எங்களில் யார் அழகு எனக் கேட்டனர். மாயவன் இருவரையும் நடந்து போகச் சொன்னார். இருவரும் சிறிது தூரம் சென்றதும் திருமபிவரச் சொன்னார். அவர் சீதேவியைப் பார்த்து நீ வரும் போது அழகாய் இருக்கின்தாய் என்றார். பிறகு முதேவியிடம் நீ போகும்போது அழகாக இருக்கின்தாய் என்றார்.

கந்தர் சஷ்டிக் திருவிழா

கந்தன் மகிழும் விரதமாக கந்தர் ஷஸ்தி விரதம் இருப்பதால், பக்தர்கள் முருகனை நினைத்து, ஆறுமுகங்களும் ஆறிருதடங்தோனும், நீரிடு நெற்றியும், நீண்ட புருவமும், பன்னிரு கண்ணும், பவளச் செவ்வாயும், நன்னெறி குண்டலமும், ஆறிரு திண் புயத்தழகிய மார்பில் பல் பூஷணமும் பதக்கமும் தரித்து நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும், மூப்புரி நாலும், முத்தணி மார்பும், செப்பழகுடைய திருவியிறு உந்தியும், இரு தொடை அழகும், இணை முழந்தாழும், திருவடியதனில் சிலம்பொலி முழங்க எழுந்தருளும், தெய்வத்தை வணங்கி மனதில் இருத்தி சஷ்டி விரதம் இருக்கின்றனர்.

ஜங்கமுத்துடைய ஜயனின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தோன்றியதால் ஆறுமுகன் ஒருவனையே ஆண்மைக்காரப் பெருமாளே என்று போற்றுகின்றார் அருணகிரிநாதர். எனவே அவனே ஆற்றலுக்கு அதிபதி. அப்போப்பட்ட யாவர்க்கும் உகந்த தெய்வம் ஆறுமுகப் பெருமானை சஷ்டி விரதம் இருந்து துதிப்போர்க்கு வல்லினை போகும். துன்பம் போகும். நெஞ்சிலே அவன் இரு தாளைப் பதிப்போர்க்கு செல்வம் பலிக்கும். செய்து கொண்ட நிஷ்டை கைக்கூடும்.

அமாராபதியான தேவேந்திரனின் குறை தீர்த்துத் துயர்போக்கி தேவர்களைச் சூரபன்மணின் கடுஞ்சிறையினின்று விடுத்து, தேவர்கள் சேனாதிபதியாகிச் சூரபன்மனுடன் போர்ப்பிந்து அவனைச் சங்கரித்து அருள் பாலிக்கும் விழாவாக சகலகப்பிரமணிய ஆலயங்களிலும் இன்று குரசம்ஹாரப்பெருவிழா கொண்டாடப்படுகிறது.

சஷ்டி நாள்களில் விரதம் இருந்தால், பெண்களின் அகப்பையான கருப்பையில் மக்கட்பேறு என்னும் செல்வம் தோன்றும் சஷ்டி விரதம் அனுஷ்டிப்போருக்கு அறிவும் அழகும் ஆற்றலும் மக்கட் செல்வம் கிட்டுவது உறுதி.

கார்த்திகை தீபம்

கார்த்திகை மாதம் கார்த்திகா நட்சத்திரத்தன்று, வீடுகளில் அகல் விளக்குகள் அலங்கரிப்பது நடைபெற்று வரும் நடைமுறை. அதுவே கார்த்திகை தீபம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இது சிவபெருமானின் திருத்தலங்களில் ஒன்றான திருவண்ணாமலையில் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. கார்த்திகை தீபத் திருநாளில் அவல் பொரியும், நெல் பொரியும் வெல்லப்பாகில் இட்டு ஈசனாகிய சிவபெருமானுக்குப் படைப்பது வழக்கம். ஈசன் ஜோதி வழவானவன் என்பதை விளக்கவே இந்த தீப வழிபாடு. இந்த தீப திருநாளுக்கென்று ஒரு புராணக் கதை உண்டு.

ஒரு முறை பிரம்மாவுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் தங்களில் யார் பெரியவர் என்ற வாக்குவாதம் ஏற்பட்டது. இருவரும் ஈசனை அணுகி, தங்கள் பிரச்சனையைக் கூறினர்.

தனது தலைமுடியைக் கண்டுபிடிக்க ஒருவரும் முயன்று வெற்றி கண்டால் யார் பெரியவர் என்பதைக் கூறுவதாக சிவபெருமான் கூறினார். மற்ற இருவரும் இதற்கு உடன்பட்டனர்.

உடனே சிவபெருமான் ஜோதிவழியில் வானுயரக் காட்சி அளித்தார். திருமால் பன்றி உருவெடுத்து பூமியைக் குடைந்து பாதாளம் வரை சென்றும் சிவபெருமானின் திருவழியைக் காண முடியவில்லை.

பிரம்மா அன்னப் பறவை உருவில் உயரே உயரே பறந்து சென்றும் அவரின் திருமுடியைக் காண இயலவில்லை.

அந்த நேரத்தில் மேலிருந்து ஒரு தாழும் பூ, கீழ் நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது. அந்த தாழும் பூவிடம் “எங்கிருந்து வருகின்றாய்?” என பிரம்மா கேட்க, “சிவபெருமானின் தலைமுடியை அலங்கரித்திருந்தேன் அங்கிருந்து வருகின்றேன்” என்று கூறியது.

உடனே அந்தப் பூவை சாட்சியாக வைத்து சிவபெருமானை சந்தித்திருக்கின்றார் பிரம்மா. “சானே உங்கள் தலை முடியைக் கண்டு கொண்டேன். அதற்கு இந்த தாழும் பூவே சாட்சி” என்று கூறினார்.

சிவபெருமானுக்கு தாழும் பூ கூறிய பொய் என்று தெரியும். அந்தத் தாழும் பூ சொன்னதை நம்பி, பொய் சொன்ன பிரம்மா மீது கோபம் ஏற்படுகிறது.

உடனே “பிரம்மாவுக்கு உலகில் எங்குமே கோயில் இல்லாமல் போகட்டும்” என்று சபிக்கின்றார். அத்துடன் “பொய் சொன்னதால், இனி என் பூஜையில் தாழும்பூவிற்கு இடமில்லை” என்றும் சாபம் இடுகின்றார். பிரம்மா, விஷ்ணுவிற்காக சிவன் ஜோதி மயமாக நின்ற இடம் திருவெண்ணாமலை. ஈசனாகிய சிவன் அடிமுடி காணா ஜோதிப் பிழம்பாகக் காட்சி தரும் திருநாளே கார்த்திகைத் தீபத் திருநாளாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

53. முதுகுத் தொடரின் நரம்புகள் முகுளத்தோடு சேரும் இடத்தில் அதிகமான வெம்மை ஏற்படுகின்றது. இதைத் தணிக்கவோ குளுமை பொருந்திய மலர்களை பெண்கள் தலையில் குடுகின்றனர். ஆண்கள் மழுல்க வழித்தலும் முடி வெட்டிக் கொள்வதும் வெப்பத்தைக் குறைக்கவே. கபாலச் சூட்டைக் குறைக்கவே காதில் பூவைத்துக் கொள்கின்றனர்.

54. திருநீறு அணியும் முறைகள்

திருநீற்றை ஒருவர் தரும்போதும் நாம் பூசிக்கொள்ளும் போதும் சிவபெருமானின் ஜங்கதமுத்தை ஒதுதல் வேண்டும்.

அனுஷ்டானம், சிவபூஜை செய்வோர் திருநீற்றைத் தண்ணீர் விட்டுக் குழைக்காமல் உச்சி, நெந்தி, மார்பு, இரு தோள்களிலும் பூசிக் கொள்ள வேண்டும்.

திருநீற்றைக் கீழே சிந்தவிடக் கூடாது.

ஆள்காட்டி விரலால் தொட்டு, பொட்டு போல் பூசுதல் கூடாது. நெந்தி நிறைய பூசுதல் வேண்டும்.

பையில் உள்ள திருநீற்றைத் தலை கீழாகக் கவிழ்க்கக் கூடாது அருட்டையும், ஒற்றைத் துணி உடுத்திக் கொண்டும், ஆடையின்றியும் திருநீற்றைப் பூசிக்கொள்ளக்கூடாது.

திருநீறு தருபவர் நிற்க, நாம் உட்கார்ந்து வாங்குதல் கூடாது. திருநீறு பெறும்போது இருகரங்களையும் நீட்டி ஒன்றன்மீது ஒன்றை வைத்தே வலக்கரத்தால் பெறுதல் வேண்டும். ஒந்றைக் கரத்தால் வாங்கக் கூடாது. வாயைத் திறந்துகொண்டும், தலையை அசைத்துக் கொண்டும் பிறருடன் பேசிக் கொண்டும், பாரா முகத்துடனும், சினத்துக் கொண்டும், தலையை கவிழ்த்துக் கொண்டும், நடந்து கொண்டும், கண்ணாடி பார்த்துக் கொண்டும் திருநீறு பூசிக் கொள்ளக்கூடாது.

அயோத்தி, மதுரா, மாயாபுரி, காசி, காஞ்சி, அவந்திகர, துவாரகை ஆகிய ஏழு முக்கிய ஷேத்திரங்களும் நினைத்தாலே முத்தி அளிப்பவை.

55. கண்ணன் ஒரு நித்ய பிரம்மச்சாரி

பரீட்சித்து உயிர் மூச்சில்லாத குழந்தையாகப் பிறந்தபோது, பெண்கள் கதறியமுது கிருஷ்ண பகவானின் ஆசிகளை வேண்டினார்கள். அகவத்தாமனின் அம்புகளினால் பாதிக்கப்பட்டு அந்த நிலையை அடைந்துவிட்ட அந்தக் குழந்தையை எப்படி கண்ணன் காப்பாற்றப் போகின்றான் என்று கூற்றிலும் குழ்ந்து நின்ற முனிவர்கள் வியந்தார்கள்.

“இந்தக் குழந்தையை மனதாலும், இச்சைகளைக் கருதாத ஒரு நித்திய

பிரம்மச்சாரி தொட்டால் அது உயிர் பெற்றுவிடும்". என்று கிருஷ்ண பகவான் சொன்னார்.

அப்போது அங்கே தூறவிகள் பலர் இருந்தும் யாருக்கும் அப்படித் தொட்டுத் தம்மை சோதனைக்கு ஆளாக்கிக்கொள்ளும் மனத் துணிவு வரவில்லை.

பகவான் கிருஷ்ணன் சிரித்துக்கொண்டே "யாருமே தொட முன் வராததால் நானாவது தொட்டுப் பார்க்கிறேன் - எப்படியாவது குழந்தைக்கு உயிர் கிடைத்தால் சரி!" என்று கூறி குழந்தையைத் தொட்டார் அது உயிர் பெற்றுவிட்டது..

கிருஷ்ண பரமாத்மா பதினாயிரம் கோபிகைகளால் குழப்பட்டிருந்தாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் மனத்தளவிலும் கூட அவரின் தூய்மை கெடவில்லை என்பதற்கு இந்தச் சம்பவம் ஓர் உதாரணம். ஜீவன் முக்தர்களுடைய மனப் பண்பை நாம் வெளித் தோற்றுத்திலிருந்து மதிப்பிடமுடியாது. ஞானிகளுடைய மதிப்பை அவர்களின் தோற்றுத்திலிருந்து கணிக்க முயலுவது பெரிய தவறாகும்.

56. இலட்சுமி அருள்பெற

வெண்ணிற மாடப்புறாக்கள் வாழும் இடம்,
கலம், சண்டை போன்றவற்றை அறியாத பெண் வாழும் விடு,
தானியங்களின் குவியல்,
பக்ரதுண்டு வாழும் மனிதன்,
இனிமையோடும், பண்போடும் வாழும் பண்பாளர்,
நாவடக்கம் உள்ளவர்,
உணவு உண்பதில் அதிக நேரம் செலவிடாதவர்,
பெண்களைத் தெய்வமாகப் போற்றும் உத்தமர்,
ஆக்போரிடத்தில் இலட்சுமி நித்திய வாசம் செய்கின்றாள்.
சங்கு, நெல்லிக்காய், கோமயம், தாமரை மற்றும் வெண்மையும்,
பரிசுத்தமுமான ஆடைகளிலும் லட்சுமி வாசம் செய்கின்றாள். இவற்றை தினமும் தூய்மையுடன் உபயோகிப்பவரிடமும் இலட்சுமி வாசம் செய்வதாக, சுக்ட்ட முனிவரிடம் இலட்சுமி உரைத்ததாக கூறப்படுகிறது.

அருந்ததி, அனுகுயா, சாவித்திரி, ஜானகி, தாட்சாயினி ஆகிய ஜவரையும் காலையில் எழுந்ததும் நினைப்பவர்கள் பாவங்களிலிருந்து விடுபடுவார்கள்.

மதுரை மீனாட்சியம்மன் ஆலயத்தில் மட்டும் 33000 சிற்பங்கள் உள்ளன. இந்தச் சிறப்பு உலகில் எந்த ஆலயத்திற்கும் கிடையாது.

57. பிள்ளையாகரை வணங்கும்போது தலையில் குட்டிக்கொள்வது ஏன்

இலங்கேஸ்வரனான இராவணன் கான மழை பொழிந்து ஈஸ்வரனைத் தொழுது பற்பல வரங்களைப் பெற்றான். அதில் ஒன்று எக்காலத்திலும் அண்ட சராசரங்கள் அழிந்தாலும் இலங்கை மாநகரம் மட்டும் அழியக் கூடாது என்பதாகும்.

சிவபெருமான் வரத்தையும் கொடுத்து கூடவே ஒரு சிவவிங்கத்தையும் கொடுத்தார். “கீழே வைக்காமல் எடுத்துச் செல்லவேண்டும், இல்லையென்றால் வைத்த இடத்திலேயே சிவவிங்கம் ஊன்றிவிடுமு!” என்ற நிபந்தனையும் கூறினார் ஈஸ்வரன்.

இராவணனின் தபோ வலிமையால் அவன் பேற்ற வரங்களால் தனக்கும் தன் பதவிக்கும் ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடும் என அஞ்சிய இந்திரன் தேவாதி தேவர்களுடன் கலந்து ஆலோசித்து விநாயகரிடம் சென்று இராவணனை எப்படித் தோற்கடிப்பது என வினவினர்.

அந்தணச் சிறுவனாக வேடம் தரித்த விநாயகப் பெருமான் இலங்காபுரி அரசனுக்குப் பாடம் கற்பக்கப் புறப்பட்டார் லிங்கத்தைத் தாங்கி நடந்து வந்து கொண்டிருந்த இராவணனின் முன் சென்றார் விநாயகர். களைத்திருந்த இராவணன், “இந்த சிவவிங்கத்தைச் சற்று நேரம் வைத்துக்கொள்! இந்தக் குளிர்ந்த நீரில் குளித்துவிட்டு வந்துவிடுகிறேன்-தயவு செய்து கீழே மட்டும் வைத்துவிடாதே” என்று கூறியதும் அந்த அந்தணச் சிறுவன், “ஜூயா! விரைவாக வந்துவிடுங்கள்!

இக்கணமான சிவவிங்கத்தை நீண்ட நேரம் வரை தூக்கி வைத்துக் கொண்டிருக்க என்னால் முடியாது!” என்று கூறினான்.

ஆனால் சிறிது நேரத்திலேயே இராவணன் வருவதற்குள்ளேயே கீழே வைத்துவிட்டு இராவணனின் பெருங் கோபத்துக்கு உள்ளாகி, தலையில் குட்டுப்பட்டான். உடனே விநாயகப் பெருமான் தமது சுயரூபமெடுத்து இலங்கேஸ்வரனை வதைத்து விட்டார். அசுரர் குல மன்னன் நடுநடுங்கிவிட்டான்.

“என்னைத் தலையில் குட்டியது போலவே நீயும் உனது தலையில் குட்டிக் கொள். உன்னைப் போல தவறுகளை உணர்ந்து தலையில் குட்டிக் கொள்பவர்களுக்கு தலைக்குமேல் ஆபத்து வந்தாலும், தடுத்தாட்கொள்வோம்!” என்று விநாயகப் பெருமான் அருள் பாலித்தார். இராவணேஸ்வரன் வழிபட்ட பிள்ளையார் கோயில் இன்றும் திருக்கோகர்ணத்தில் உள்ளது.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் வழிபட்ட தேவிக்கு பவதாரணி என்று பெயர். பவதாரணி என்றால் ஜீவர்களைப் பிறவிப் பெருங்கடலிலிருந்து தாண்டச் செய்யவன் என்று பெயர்.

58. விநாயகப் பெருமானுக்கு சிதறு தேங்காய் உடைப்பது ஏன்?

விநாயகப் பெருமானின் சந்நிதியில் தேங்காயை உடைப்பதும், சிதறுதேங்காய் போட்டுத் தூளாக்குவதும் எதைக் காட்டுகின்றன? மனிதனுக்கு தான் என்ற அகம்பாவ உணர்ச்சி லேசில் விலகாது. தேங்காயின் ஒட்டடைப் போல அது உறுதியாக நிற்கிறது. ஆனால் அது உடைந்து சிதறுப் போய் விட்டால் உள்ளே இனிய நீரும், வெண்மையான தேங்காயும் கிடைப்பதைப் போல பக்குவமான ஞான உணர்வு நமக்குள் கிடைக்கிறது. ஒங்கார வாடுவத்தைக் கொண்ட விநாயகரின் முன்னிலையில் தேங்காயை

உடைப்பதின் மூலம் நாம் இவ்வாறு பக்குவம் பெற முயலுவதாக உணர்த்துவதே இந்தச் செயலின் அடையாளம்.

59. அபிஷேகப் பலன்கள் திரவியங்கள் பலன்கள்

1. பால்	- நீண்ட ஆயுளைத் தரும்
2. நல்லெண்ணெய்	- சுகத்தைக் கொடுக்கும்
3. பஞ்சகவ்யம்	- மனதைப் பரிசுத்தம் செய்யும்
4. பஞ்சாமிருதம்	- வெற்றியைத் தரும்
5. நெய்	- மோட்சத்தைத் தரும்
6. தயிர்	- மகப் பேறு தரும்
7. கரும்புச் சாறு	- ஆரோக்கியத்தைத் தரும்
8. தேன்	- கலைவாணியின் அருளைத் தரும்
9. பழரசம்	- எமபயத்தைப் போக்கும்
10. இளாந்ரி	- உயர்ந்த பதவியைத் தரும்
11. சந்தனம்	- இறைவனோடு இரண்டறக் கலக்கச் செய்யும்
12. கலசாபிஷேகம்	- அஸ்த வைஷ்மி கடாஷத்தை தரும்
13. வஸ்திரம்	- வறுமையைத் தடுக்கும்
60. காலை மூன்று மணி முதல் ஜெந்து மணிக்குள் தீபமேற்றுவது வீட்டில் சர்வ மங்கள யோகத்தை உண்டாக்கும். வேலை வேண்டுவோர், நல்ல கணவன் வேண்டுவோர் புத்திரசகம் வேண்டுவோர் சாயங்காலை வேளையில் தீபம் ஏற்றி மகாலஸ்மியை வழிபட அப் பலன்களை அடையலாம்.	

கசவத்திருக்கோயில் மஹாந்சவக் கிரியையில் இடம்பெறும் நவசந்தி பண்கள்

திசை - கிழக்கு கோபுரத்தின் முன்
புனைந்தும் பொறி கலங்கி நெநி மயங்கியறி வழிந்திட்டைம் மேலேந்தி
அலமந்த போதாக அஞ்சேலென்றாருள் செய்வான் அமருங்கோயில்
வலம்வந்த மடவர்கள் நடமாட முழுவதிர மழையென்றஞ்சிச்
சிலமந்த யலமந்து மரமேறி முகில் பார்க்குந் திருவையாறேய

நீறு சேர்வ தொர் மேனியர் நேரிழை
கூறு சேர்வ தொர் கோலமாய்ப்
பாறு சேர்தலைக் கையர் பராய்த்துறை
ஆறு சேர்ச்சடை அண்ணலே

திசை - கிழக்கு
முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரண்வது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பக்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்சமந்தேத்திப் புகுவா ரவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஜயா றடைகின்றபோது
காதன் மடைப்பிடியோடுங் களிறு வருவன கண்டேன்
கண்டேனவர் திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்

திசை - தென் கிழக்கு
மண்ணில் நல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில் நல்லக திக்கி யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணில் நல் ஸ்:துறுங் கழுமல வள நகர்ப்
பெண்ணில் நல் லாளொடும் பெருந்தகையிருந்ததே

பத்தனாய்ப் பாட மாட்டேன் பரமனே பரமயோகி
எத்தினாற் பத்தி செய்கேன் என்னை நீ இகழ வேண்டாம்
முத்தனே முதல்வா தில்லை அம்பலத்தாடு கின்ற
அத்தாவுன் ஆடல் காள்பான் அடியனேன் வந்தவாறே

திசை - தெற்கு
வானைக்காவில் வெண்மதி மல்குபுல்கு வார்ச்சடைத்
தேனைக் காவில் இன்மொழித் தேவிபாக மாயினான்
ஆனைக் காவில் அண்ணலை அபயமாக வாழ்பவர்
ஏனைக் காவல் வேண்டுவார்க்கேதும் ஏதம் இல்லையே

வாழ்க அந்தனர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீய தெல்லாம் அரன் நாமமே
குழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே

திசை - தென் மேற்கு
அங்கத்துறு நோய்கள் அடி
யார்மேல் ஒழித்து அருளி
வங்கம் மலிகின்ற கடல்
மாதோட்ட நன்கரில்
பங்கம் செய்த மடவாளோடு
பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம் பொழில் குழ்ந்திருக்
கேதீச்சரத் தானே

தேமாங்கனி கடுவன்கொள விடுகொம்பொடு தீண்டித்
தூமாமழை துறுவல் மிசை சிறு நுண்துளி சிதற
ஆமாம் பிணை யணையும் பொழில் அண்ணாமலை அண்ணல்
பூமாங்கழல் புனைசேவடி நினைவார் வினையிலரே

திசை - மேற்கு
விடையின் மேல் வருவானை
வேதத்தின் பொருளானை
அடையில் அன் புடையானை
யாவர்க்கும் அறியொண்ணா
மடையில் வா ளைகள் பாயும்
வன்பார்த்தான் பனங்காட் டீர்ச்
சடையில் கங்கை தரித்தானைச்
சாராதார் சார் பென்னே

பண்ணின் நேர்மொழி மங்கை மார்பலர்
பாடி யாடிய வோசை நாடொறுங்
கண்ணின் நேரயலே பொலியும் கடற்காழிப்
பெண்ணின் நேரொரு பங்குடைப் பெரு
மானை யெம்பெரு மான் என் நேன்றுன்னும்
அண்ண லாரடியார் அருளாலுங் குறைவிலரே

திசை - வடமேற்கு
நினைவார் நினையை இனியான் பனியார் மலர் தூய் நித்தலுங்
கணையார் விடையொன்றுடையான் கங்கை திங்கள் கமழ் கொன்றை
புனைவார் சடையின் முடியான் கடல் குழ் புறவும் பதியாக
எனையாளுடையான் இமையோரேத்த உமையோடிருந்தானே

பொன்னுலமாய்ப் பொருஞும் தருவானைப்
போகழும் திருவும் புளர்ப்பானைப்
பின்னை என் பிழையைப் பொழுப்பானைப்
பிழையெலாந்தப்தவிரப் பணிப்பானை
இன்னதன்மையன் என்றுறி வொன்னா
எம்மானை எளிவந்தபி ரானை
அன்னம் வைகும் வயற் பழனத் தணி
ஆரூரானை மறக்கலுமாமே

திசை - வடக்கு
மடையில் வாளைப் பாய மாதரர்
குடையும் பொய்கைக் கோலக்காவுளான்
சடையும் பிறையுஞ் சாம்பங் பூச்சுங் கீழ்
உடையுங் கொண்ட வுருவமென் கொலோ

உற்றபோது அல்லால் உறுதியை உணரேன்
உள்ளமே அமையும் என்று இருந்தேன்
செற்றவர் புரழுன்று ஏரி எழுச் செற்ற
செஞ்சடை நஞ்சடை கண்டர்
அற்றவர்க்கு அருள்செய் பாச்சிலாச்சிராமத்து
அடிகள் தாம் யாது சொன்னாலும்
பெற்றபோது உகந்து பெறாவிடில் இகழில்
இவரலாது இல்லையோ பிரானார்

திசை - வடகிழக்கு
எந்தமது சிந்தைபிரயாத பெருமானை இறைஞ்சி இமையோர்
வந்து துதி செய்யவள் தூபமொடு தீபமலி வாய்மையதனால்
அந்தியமர் சந்தி பல அர்ச்சனைகள் செய்ய அமர்கின்ற அழகன்
சந்தமலி குந்தளாநன் மாதினோடு மேவு பதிசண்பை நகரே

செவிகாள் கேண்மின்களோ - சிவன் எம்பிறை செம்பவள

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளிய உடற்கூற்று வண்ணம்

தனதனதான தனதனதான
தந்ததனந்தன தந்ததனந்தன
தனதனந்த தனதனந்த
தானனதானன தானனதந்த
தந்தனதான தனதானன.

ஒரு மடமாதும் ஒருவனும் ஆகி
இன்பசுகம் தரும் அன்புபொருந்தி
உணர்வுகலங்கி ஒழுகிய விந்து
ஊறுக்சேரோணித மீது கலந்து

பனியில்ஓர்பாதி சிறுதுளிமாது
பண்டியில்வந்துபு குந்து திரண்டு
பதும் அரும்பு கமடம் இதென்று
பார்வைமெய்வாய்செவி கால்கைகள்ளன்று

உருவமும் ஆகி உயிர்வளர்மாதும்
ஒன்பதும்பன்றும் நிறைந்துமடந்தை
உதரம் அகன்று புவியில்விழுந்து
யோகமும்வாரமும் நானும் அறிந்து

மகளிர்கள்சேனை தர அணைஆடை
மண்டபங்கந்திடை தைத்துகவிழ்ந்து
மடமயில்கொங்கை அமுதஅருந்தி
ஓர் அறிவுர் அறிவு ஆகிவளர்ந்து

ஒளிநகை ஊறல் இதழ்மடவாரும்
உவந்துமுகந்திட வந்துதவழ்ந்து
மடியில்இருந்து மழலைமொழிந்து
வாஇருபோனை நாமம் விளாம்ப

உடைமணி ஆடை அரைவடம் ஆட
உண்பவர்தீன்பவர் தங்களொடு உண்டு
தெருவில்இருந்து புழுதிஅளைந்து
தேடிய பாலரோடு ஓடிநடந்து
அஞ்சுவயதாகி விளையாடியே

உயர்தருளான குருஉபதேச
முந்தமிழின்கலை யும்கரைகண்டு
வளர்பிறைள்று பலரும்விளாம்ப
வாழ்பதினாழுபி ராயமும் வந்து

மயிர்முடிகோதி அறுபதநீல
 வண்டு இமிர்தண்தொடை கொண்டை புனைந்து
 மணிபொன்னிலங்கு பணிகள் அணிந்து
 மாகதர்போதகர் கூடிவணங்க

 மதனசொருபன் இவன்னமோக
 மங்கையர்கண்டும் ருண்டுதீரண்டு
 விரிவிழிகொண்டு சுழியளறிந்து
 மாமயல்போல் அவர் போவதுகண்டு

 மனதுபொறாமல் அவர்பிறகுஒடி
 மங்கல செங்கல சந்திகழ்கொங்கை
 மருவமயங்கி இதழ்அமுதண்டு
 தேடியமாமுதல் சேரவழங்கி

 ஒருமுதல்ஆகி முதுபொருளாய்
 இருந்தனங்களும் வம்பில்லைந்து
 மதனசுகந்த விதனம்இது என்று
 வாலிபகோலமும் வேறுபிரிந்து

 வளமையும்மாறி இளமையம்மாறி
 வன்பல்விழுந்துஇரு கண்களிருண்டு
 வயதுமுதிர்ந்து நன்றிரைவந்து
 வாதவிரோதகு ரோதம் அடைந்து
 செங்கையினிலூர்த டியும் ஆகியே

 வருவதுபோவது ஒருமுதுகனு
 மந்தினனும்படி குந்திநடந்து
 மதியும் அழிந்து செவிதிமிரவந்து
 வாய்அறியாமல்வி டாமல்மொழிந்து

 துயில்வரும்நேரம் இருமல்பொறது
 தொண்டையும்நெஞ்சம் உலர்ந்துவறண்டு
 துகிலும்இழந்து சுணையும்அழிந்து
 தோகையர்பாலர்கள் கோரணிகொண்டு

 கலியுகம்மீதல் இவர்மரியாகத
 கண்டிடுமன்பவர் சஞ்சலம்மிஞ்ச
 கலகலென்று மலசலம்வந்து
 கால்வழிமேல்வழி சாரநடந்து

 தெளியும்இராமல் உரைதடுமாறி
 சிந்தையும்நெஞ்சம் உலைந்துமருண்டு
 தடமும் அழிந்து மிகவும் அலைந்து
 தேறிநல்லுதரக ஏதுளன்நொந்து

மறையவன்வேதன் எழுதியவாறு
 வந்ததுகண்டமும் என்றுதெரிந்த
 இனியெனகண்டம் இனின தொந்தம்
 மேதினிவாழ்வுநி லாதினிந்னற

 கடன்முறைபோசம் என உரைநாவு
 தங்கிவிழுந்துகை கொண்டுமொழிந்து
 கடைவழிகள்சி ஒழுகிடவந்து
 பூதமுநாலுச வாசமும் நன்று
 நெஞ்சதுமா நிவரும்நேரமே

 வளர்பிறைபோல எயிறும் உரோம
 மும்சடையும்சிறு குஞ்சியும்விஞ்ச
 மனதும் இருண்ட வடிவும்திலங்க
 மாழ்கினரேஇவர் காலம் அறிந்து

 வலைகொடுவீசி உயிர்கொடுபோக
 மைந்தரும்வந்துகு னிந்தழிநொந்து
 மடியில்விழுந்து மனைவிபுலம்ப
 மாழ்கினரேஇவர் காலம் அறிந்து

 பழையவர்காணும் எனும் அயலார்கள்
 பஞ்சபறந்திட நின்றவர்பந்தர்
 இடும்எனவந்து பறையிடமுந்த
 வேபிணம்வேக விசாரியும்என்று

 பலரையும்ஏவி முதியவர்தாம்
 இருந்தசவம்கழு வஞ்சிலர்என்று
 பணிதுகில்தொங்கல் களபம் அணிந்து
 பாவகமே செய்து நாறும் உடம்பை

 வரிசைகெடாமல் எடும்என ஓடி
 வந்துஇளமைந்தர்கு னிந்துசமந்து
 கடுகிந்தந்து சுடலைஅடைந்து
 மானிடவாழ்வென வாழ்வெனநொந்து

 விறகிடைமுடி அழல்கொடுபோட
 வெந்துவிழுந்தமு றிந்துநினங்கள்
 உருகிலவும்பு கருகிஅடங்கி
 ஓர்பிடிந்றும்தி லாத உடம்பை
 நம்பும் அடியேனை இனிஆளுமே.

- பட்டினத்தார்பாடல் முற்றிற்று. -

கைசவுக் திருக்கோயாயில் மருவேறுப்புச்சவுக் கிரினையகளில் நவைசுந்தி, வேதம், தாவாய், ராகம், நிறுத்தம், பண், வாத்தியம்.

திளை	தேய்வசந்தி	வேதம்	தாவாய்	ராகம்	நிறுத்தம்	பண்	வாத்தியம்
கிழக்கு கொலினீஸ் பூர்வக்கம்	பிரயாஶந்தி	பரம்யஞானம்	பிரபும் தாளம்	மத்தியமாவதி	கமலலெற்றதனம்	மேகராகம்	சச்சடிம்
கிழக்கு	இந்தியராசந்தி	த்ருதாதார மின்தாம்	சமதாளம்	வேளைவல்லி	பஜங்காஞ்சிதம்	காந்தாயம்	சச்சடிம்
தெ.கி.ஸ்ரீகு	அக்கிலீசுகந்தி	துவள்ளேன அக்கிணை	அர்த்தாவரணம்	வராளி	ஸ்வல்பத்தியா நிறுத்தம்	கொல்லி	உத்தகடிதம்
தெ.நு.கு	யங்கந்தி	சுகங்கைப் பந்தா	பிரேங்கினி	குஞ்சி	தண்டபாதம்	கேளசிகம்	மினித மட்ட யம்
தெ.தேவந்	நிறுதாசந்தி	அகந்தவந்த	மல்லதாளம்	வைப்பி	பஜங்க திராசம்	நட்டபாவா	சம்பவை
மேற்கு	வருணாசந்தி	தத்தவுரை யாரி	நவதாளம்	தேசிகம்	துஞ்சிதம்	சீகாவாயம்	சிர்வூனாண்தம்
வட மேற்கு	வாயுசந்தி	ஆகோ நிபுத்தி	பலி தாளம்	மதுட ராமக்ரி	பஜங்கலைனிதம்	தக்கேகசி	ஜெம்புடம்
வடக்கு	துபேரசந்தி	சேஷமோ வா	கொட்டி	மாளாவி	சந்தியா நிறுத்தம்	தக்கராகம்	பாஞ்சமுகி
வட கிழக்கு	ச. சாணசுந்தி	தமிழாளம் ஜைகதவை	டக்கரி	தசாட்சி	பிரமி	சாலாபாளி (சாதாரி)	கும்ப. கௌத்தியம் நாட்டியம், கூத்நாட்டியம்

நஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகள்

**“காலத்தினாற் செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞானத்தின் மானப் பெரிது”**

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து நல்லறத்து வழி நின்ற அன்புத் தெய்வம், பாச விளக்கு அயர்த் திருமதி தெய்வானை சிவகுரு (தேவநானி) அவர்கள் இறைபதம் அடைந்த செய்தியறிந்து எங்கள் இல்லங்களுக்கு நேரிலும் உலகின் பல தேசங்களில் இருந்து தொலைபேசிமூலம் அனுதாபம் தெரிவித்து ஆழுதல் அளித்தோருக்கும் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டபோது மண்டபத்திற்கு வந்து அஞ்சலி செலுத்தியோருக்கும் மலர் வளயங்கள் வைத்து அஞ்சலி செய்தோருக்கும் இறுதிக் கிரியையில் கலந்து கொண்டோருக்கும் இரங்கலுரை ஆழ்வியோருக்கும் நோயற்று வைத்தியசாலையில் இருந்தபோது பார்வையிட்ட அன்பு உள்ளங்களுக்கு அவருடன் முழு நாளையும் செலவிட்ட எங்கள் அன்பு மறவா நெஞ்சங்களுக்கும் அந்தியேட்டி வீட்டுக்கிள்தியம் முதலியவற்றில் கலந்து ஆத்மசாந்திக்காகப் பிரார்த்தனை புரிந்த அன்பு உள்ளங்களுக்கும் இந்த நினைவு மலரை அழகுற வடிவமைத்து அச்சமைத்த

RG Printing Inc நிறுவனத்தினருக்கும் பஜுனை செய்த சாயி இல்ல குழுவினர்களுக்கும் உணவு வழங்கிய அன்பானவர்களுக்கும் தேவையான போதெல்லாம் உதவி ஒத்தாசைகள் புரிந்த அனைவருக்கும் மற்றும் உற்றார் உறவினர் நன்பர்கள் அனைவருக்கும் எம் நெஞ்சார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

இவ்வண்ணம்

குழம்பத்தினர்

NOTE

மாணிடப்பிறவி மிக விலைமதிப்பில்லாதது. அதனை நல்ல விதமாக உபயோகப்படுத்து. இறைவனே நம்மை இந்த பூவுலகம் அனுப்பி இருக்கிறார். இறைவனையே மறந்தால் என்ன ஆவது? இறைவனை எப்பொழுதும் வழிபாடு செய். ஏழை எனியவர்களுக்கு இயன்றவரை உதவிசெய். அவமானத்தை பொறுத்துக்கொள். இரக்கம் கொள்

வாழ்வில் பிறர்க்கு உபயோகமாக, நேர்மையாக நடந்து கொள். முதியவர்கள் குழந்தைகள் மீது அன்பாக இரு. தாய், தந்தையருக்கு சேவை செய். கோபத்தை தியாகம் செய். ஆணவும் கைவிடு. பணிவும் விவேகமும் கொண்டிரு. பரமேஸ்வரன் நமக்கு இந்த உயிர் அளித்து இருக்கிறார். அவர் பக்தியிலே மூழ்கிவிடு.